

MANJSINI V KONGRESU BO ZAJAMCENA VSA PRAVICA

PREDSEDNIK ROOSEVELT JE NASTOPI PROTI LONGOVI DIKTATURI V LOUISIANI

Koj prvi dan so bile uvečjavljene v kongresu važne izpremembe. — Edinole večina v zbornici zamore izsiliti glasovanje o tej ali oni predlogi. — Vse napeto pričakuje Rooseveltove poslanice. — Za speakerja poslanske zbornice je bil izvoljen J. W. Byrns.

WASHINGTON, D. C., 3. januarja. — Obe zbornici kongresa sta imeli danes prvo sejo, na kateri se je jasno pokazalo, da so mnjenja o načinu, kako naj se izvede gospodarsko obnovo dežele, jako deljena.

V poslanski zbornici je bil doslej običaj, da je prišla ta ali ona predloga na glasovanje, če je glasovanje zahtevalo 145 kongresnikov. Znanprej bo pa drugače. Uveljavljena je bila namreč takozvana "muzzle" odredba in sicer z 242 proti 167 glasovom. Da bo prišla ta ali ona predloga na glasovanje, bo morala po novem večina kongresnikov podpisati tozadevno prošnjo. Za odredbo so se posebno zavzemali oni, ki skušajo čimprej uveljaviti predlogo glede vojaškega bonusa.

Dočim so demokratje napeto pričakovali poslanice predsednika Roosevelta, katera jim bo pokazala smernice bodočnega delovanja, se je pojavila stara republikanska garda s programom, vsebujočim dvajset točk.

Senator Norris, neodvisni republikanec iz Nebraska, je rekel pozneje, da nima ta program ne repa ne glave ter da se o nem sploh ne izplača razpravljati.

Tudi McNary, republikanski voditelj v senatu, pravi, da ni bil novozlo pri sestavljanju programa in da toraj ni odgovoren zanj.

Demokratje ugibajo, kaj jim bo predsednik povedal. Nekateri domnevajo, da bo s svojo poslanico vse presenetil.

Kakor je bilo pričakovati, je bil za speakerja poslanske zbornice izvoljen kongresnik Jos. W. Byrns iz Tennessee. Izmed 322, je glasovalo zanj 316 demokratov. Republikanec Snell je dobil 95 glasov, progresivec pa devet. Novi speaker je obljubil gledati na to, da bo pospešena zakonodaja, ki bo v soglasju z zahtevami demokratske stranke. Obljubil je tudi, da bodo pravice manjšine v vseh ozirih zaščitene.

— To kongresno zasedanje je zgodovinskega pomena, — je dejal Byrns, — in prav nič ne dvomim, da bo zbornica kos svoji ogromni nalogi.

Na galeriji je med poslušalci sedela Mrs. Roosevelt ter navdušeno ploskala.

BATON ROUGE, La., 3. januarja. — Senator Huey Long je zelo razburjen in je trdno odločen, da se bo maščeval nad predsednikom Rooseveltom. Sklenil je, da prihodnji teden napove predsedniku boj.

Vzrok za ta spor je različno mišljenje glede diktature, ki je stopila v veljavo v Louisiani. Predsednik Roosevelt je governerju O. K. Allenu, ki je v popolni oblasti senatorja Longa, pisal pismo, v katerem mu priporoča, da ostre robove državne diktature nekoliko poreže. Ako se to ne zgodi, je predsednik zagrozil, da vlada državi ne bo dajala podpore. Vseled tega se je Long zelo razburil in je izjavil, da bo v senatu o tem in o mnogih drugih zadevah predsedniku povedal svoje mnenje.

Drugače pa je bojeviti senator zelo prijazen. Rekel je: "Pismo je zelo prijazno, ki ga je pisal predsednik. V njem izjavlja, da je, kolikor mu je znano, zasedanje legislature države Louisiane določeno za leto 1936. Priporočal je, da governer skliče

Mrs. Lindbergh nastopila kot prica

POTRES NA HAVAJSKEM OTOČJU

K sreči ni napravil nikake škode. — Ognjenik Kilauea je bil tačas miren. — Potres tudi v Mehiki.

Hilo, Havaj, 3. januarja. — Ves otok Havaj, ki je največji v skupini Havajskega otočja, je občutil v zgodnjih jutranjih urah močan potres in vsi prebivalci so obrnili svoje oči proti ognjeniku Kilauea, ako bo potres razburil tudi njegovo notranjost. Toda lava se ni zmenila za to motenje.

V nekaterih hišah so steklenice padle s polic in podobne s steni. Potres je povzročil tudi plaz, ki je zasul cesto na Kalaupuu hribu.

Prebivalci vasi Kau pravijo, da je potresnim sunkom sledilo grobu podobno bobnenje.

Mexical, Dolenja California, Mehika, 3. januarja. — Po dveh streljajih, ki sta sledila močnemu potresu v ponedeljek na meji med Mehiko in Združenimi državami se je izkazalo, da so poslopja trpela veliko škodo.

Ravnatelj Inter-California Railways F. G. Burdick je sporočil, da je bila poškodovana železniška proga med Laguna in Medanos. Poleg tega pa sta bila porušena dva mostova, pet pa jih je bilo poškodovanih.

Poveljnik scoutov G. J. Tucker, ki je šel s skupino dečkov v gore, poroča, da je v bližini Laguna Salada videl več razpok, iz katerih se je valil dim.

BIVŠI GOVERNER UTONIL

Little Rock, Ark., 3. jan. — Coroner Lawson C. Aday je spoznal moža, ki je padel v reko Arkansas in utonil, kot bivšega governerja države Arkansas X. O. Pindall-a.

SCHUSCHNIGG ŽELI MIR

Dunaj, Avstrija, 2. jan. — V svojem novoletnem govoru po radiju je kancelar dr. Kurt Schuschnigg rekel, da je največja želja Avstrije za l. 1935 družabni in politični mir.

Kancelar je rekel, da je prepričan, da bo ta cilj dosežen, ako se Nemčija in komunisti ne bodo vmešavali v avstrijske notranje zadeve.

"Pripravljeni smo govoriti z vsakomur in poslušati vsakega, ki v resnici hoče imeti mir, prijateljske odnose in slogu", je rekel Schuschnigg, "toda Avstrija ne bo nikdar opustila svoje trdne politike, ki je prinesla neodvisnost, srečo in varnost narodu".

legislature za leto 1935, da bi bilo mogoče razpravljati o nekaterih državnih in zveznih zakonih."

Dveletni moratorij v Louisiani se ne nanaša na zvezne terjatve. Toda governer Allen se bo posvetoval s svojim generalnim pravdnikom, predno bo odgovoril na predsednikovo pismo.

PREDSEDNIKOV SIN IMA SMOLO

V Radnor, Pa. je s svojim avtomobilom zadel ob drug avtomobil. — Zaradi sličnih nezgod že šestič pred sodnikom.

Philadelphia, Pa., 3. jan. — Sin predsednika Roosevelta, Franklin D. Roosevelt, ml., je imel avtomobilsko nezgodo, vsled česar je bil aretiran, toda je bila obravnava preložena do 15. januarja.

Mladi Roosevelt je bil na potu na ples v Radnor, Pa., ko je njegov avtomobil zdrsil po snegu in zadel v stoječi avtomobil. Edward Newman, uslužbenec na gasilniški postaji, je tedaj sedel v stoječem avtomobilu in je bil obrezan nad levim očesom in je dobil tudi nekaj prask po rebrih.

Mladi Roosevelt je bil takoj aretiran in prepeljan pred mirno sodnika Howarda C. Harbisona, ki pa ga je odpustil in ga povabil na novo zaslišanje 15. januarja. Ker je bil njegov avtomobil poškodovan, se je Roosevelt s taksijem odpeljal na ples.

Roosevelt pravi, da mu je sneg vzel vid, da je avtomobil, ko ga je hotel vstaviti, zdrčal po snegu. Newman pravi, da bodo celo zadevo poravnale zavarovalne družbe.

Predsednikov sin je bil zadnje dneve božičnih počitnic gost pri Eugene du Pont. Tako po praznikih je odpotoval na Harvard vseučilišče.

Boston, Mass., 3. januarja. Franklin D. Roosevelt, ml. je imel že večkrat opraviti s sodišči zaradi prehitre vožnje z avtomobilom. V Orange, Conn. čakajo tamošnje oblasti, da se vrne na Harvard vseučilišče. Tam je bil aretiran 22. decembra zaradi prehitre vožnje. Zaradi posredovanja predsednikovega tajnika je bila razprava preložena.

V aprilu 1934 je moral plačati \$20 kazni, ker je imel na svojem avtomobilu napačne avtomobilske plošče. 24. marca 1934 je s svojim avtomobilom zadel 60 let staro Mrs. Daniel O'Leary ter jo znatno poškodoval. Jeseni leta 1932 je bil zaradi prehitre vožnje aretiran v Windsor Lake, Conn. Iz istega razloga je bil tudi aretiran v avgustu 1932 v Smithfield, N. J.

SOLE ZAPRTE ZARADI HRIPE

Wilmington, Del., 3. jan. — Ker je zaradi hripe odsotnih 3200 šolskih otrok, je šolska oblast zaprla v mestu vse šole.

KONZUL NI BIL IZCNAN

Letsko zunanje ministrstvu zanikuje, da bi bil Bissenieks izgnan. — Nahaja se na dopustu.

Riga, Letvija, 3. januarja. Nek zastopnik zunanega ministrstva je zavrnil vesti, da je bil letski generalni konzul Jurij Bissenieks v Leningradu prisiljen odpotovati iz Rusije, ker je bil zapleten v umor sovjetskega voditelja Sergeja Kirova 1. decembra.

Bissenieks je sedaj na dopustu v Rigi in se bo v kratkem vrnil v Leningrad.

Neko poročilo "Associated Press" iz Moskve je naznanilo, da je bil Bissenieks izgnan, ker je Kirov morilec Leonid Nikolajev rekel, da je od njega prejel 5000 rubljev za protisovjetsko skupino, katere član je bil Nikolajev.

Riga, Letška, 3. januarja. — Kam in za koliko časa sta bila izgnana Gregorij Zinovjev in Lev Kamenev, mogoče ne bo nikdar znano, ker o tem ni bilo izdano uradno naznanilo. To je običajno pri sovjetih in posebno glede Leona Trockega.

Ze več dni so bile razširjene govorice, da sta bivša boljševiska voditelja že odpotovala v izgnanstvo, toda potrdila za govorice ni bilo mogoče dobiti, toda so verjetne.

Sedaj ni prvič, da sta ta dva moža, ki sta obdolžena zarote proti Stalinu, morala v izgnanstvo. Zinovjev je bil leta 1908 izgnan v Sibirijo, Kamenev pa je bil izgnan leta 1914.

MALO UPANJA ZA SAMO- MORILNE STAVKARJE

Varšava, Poljska, 2. jan. — Šestdeset premogarjev v Baskapit Dabrowo rudniku je zagrozilo s samomomor, ako jim lastniki ne plačajo dvemesečne zaostale plače.

Posnemajoč madžarska premogarje v Pecu, ki so doslegli s stavko izboljšanje plač, pravijo poljski premogarji, da bodo ostali v rudniku, dokler jih ne zalije voda.

V rudnik prihaja voda po 250 kubičnih čevljev na minuto. Lastniki rova pravijo, da glavnega rova voda ne bo zalila v 24 urah. Voda se nateka samo v zapuščenih rovih.

Rudarji so šli kot navadno na delo. Ko pa se niso vrnili, tedaj je družba pričela preiskovati in ji je bilo sporočeno, da zahtevajo takojšnjo plačo.

Katowice, Poljska, 3. jan. — Upanje za življenje 80 poljskih premogarjev, ki so pričeli s samomorilno stavko v rovu v Baskapit, je vedno manjše. Premogarjev se je v globini 250 čevljev najbrže oprijela oslabelost.

Ventilacija je skrajno slaba, podzemna voda ogroža njihovo

HAUPTMANN SE JE V SODIŠČU ZANIMAL ZA LINDBERGH

FLEMINGTON, N. J., 3. januarja. — Danes je državni pravdnik zaslišal Lindbergha in njegovo ženo. Stavil jima je povsem običajna vprašanja. Ko je pokazal Lindberghovi ženi obleko njenega umrčenega otroka, je pričela ihteti.

NEJASEN POLOŽAJ V ALBANIJ

Z otoka Korfu prihaja poročilo o bombnem atentatu na kralja Zoga. Grška in Italija spletakarita.

Atene, Grška, 3. januarja. Poročila, ki prihajajo s Krfa, naznanjajo, da je bil na kralja Zoga v njegovi palači izvršen bombni atentat in da je bil kralj ranjen. Poznejša poročila pa niso prinesla nikakega potrdila.

V prvotnih poročilih je bilo tudi naznanjeno, da je kralj Zog mobiliziral svojo vojsko proti svojemu bivšemu pribojniku Mohamedu Bajraktaru, da je nad severnim delom Albanije razglašeno vojno stanje in da je jugoslovanska meja zaprta.

Tirana, Albanija, 3. jan. — Vsa poročila v inozemstvu glede revolucije v Albaniji so izmišljena, pravi uradno poročilo.

London, Anglija, 3. jan. — Nek uradnik albanskega poslanstva v Londonu, je rekel, da vsa poročila o albanskih nemirih prihajajo iz Grške in Italije, ker hočeta vladi obeh dežel škodovati ugledu Albanije.

Kolikor pride Rim v poštev, gre za to, da Albanija ni hotela dati posebnih pravic v povračilo za italijan, posojilo l. 1927 ter sedaj skuša dobiti posojilo na italandskem in v Švici Italija pa skuša to posojilo preprečiti.

Z Grško pa ima Albanija spor zaradi šol, kajti Grška se ni držala določb versailleske mirovne pogodbe in albanski manjšini ni hotela dati šol.

ve prostore in nekateri so nevarno bolni.

Stavka se je pričela, ko je družba hotela zapreti rov, češ, da se ga ne izplača obratovati. V rovu je bilo zaposlenih 100 rudarjev in 80 izmed njih je hotelo nadaljevati z delom. V terek so prišli štirje premogarji iz rova in so prosili za zdravnika. Policija jim ni več dovolila vrniti se v rov, toda zdravnik je odšel v rov.

Rudarji imajo samo tri svetilke, da pa varčujejo s karbidom, gori samo ena.

Flemington, N. J., 3. jan. —

Bruno Richard Hauptmann, proti kateremu se je pričela sodnijska obravnava zaradi odvedbe in umora sina slavnega letalca Charlesa A. Lindbergha, je prvi dan obravnave samo dvakrat prekinil svoj trdovratni molk. Vprašal je po Lindberghu in prosil, da odpro okno.

Posebni šerif Hovey Low je z dvema truperjama spremljal Hauptmanna iz njegove celice v sodnijsko dvorano in pripoveduje o tem naslednje:

"Ko sem stopil v njegovo celico, da ga peljem v sodnijsko dvorano, je Hauptmann sedel na robu stola in bral. Pri njem sta že bila dva truperja in ko mu rečem, da naj gre z nami v sodnijsko dvorano, ni rekel besede zaprl knjigo ter je stopil med mene in oba truperja.

"Sli smo čez most iz kaznilnice do sodnijske dvorane, toda smo morali še počakati. Vrnili smo se v celico in tedaj pravi, da je zelo vroče ter je prosil, da mu kdo odpre okno. To so bile prve besede, ki sem jih slišal iz njegovih ust. V nekaj minutah smo odšli v dvorano.

"Pred se še vstavimo v sodnijski knjižnici in tedaj opazim, da je Hauptmann zelo blede, je globoko dihala, toda ni rekel besede. Stopili smo v dvorano, in sedli nasproti sodniku.

"S hrbiti smo bili obrnjeni proti poslušalcem in nikdo ni mogel videti Hauptmannovega obraza. Gledal je naravnost naprej kot pšica.

"Nato je prišel v dvorano Mr. Lindbergh in je z nekom govoril kakih 15 čevljev od Hauptmanna. Hauptmann se obrne in gleda Lindbergha. Nato me tiho vpraša: "Ali je to Lindbergh? Mislim, da je on. Njegove slike sem videl v listih". Nato se nasloni nazaj in v naročju sklene roke".

Flemington, N. J., 3. jan. Col. Charles A. Lindbergh je prišel v sodnijsko dvorano oborožen z revolverjem, ki ga skriva pod svojo levo ramo. To ni nič novega, kajti Lindbergh nosi s seboj orožje že pet let in je zelo dober strelec z revolverjem.

Lindbergh nosi revolver, ker je zadnja leta prejel že mnogo pisem, v katerih um je bilo groženo s smrtjo. Tako je prišel Lindbergh z revolverjem tudi na obravnavo proti B. R. Hauptmannu.

Naročite se na GLAS NARODA, največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakar, President

L. Bonedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
615 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Do celo leto velja za Ameriko in	Za New York za celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
in pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
in četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno in praznikov.

Posljalci brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovno pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

74. KONGRES

Včeraj se je sestel 74. kongres k nemu najbolj važnih zasedanj v zgodovini Združenih držav.

Od uspeha njegovega dela bo v veliki meri odvisna bodoča usoda gospodarskega sistema dežele, in njegovi sklepi bodo za bodoči dobrobit ameriškega naroda največjega pomena.

V Ameriki se še vedno dobe ljudje, ki podcenjujejo dalekosežno oblast obeh kongresnih zbornic.

Predsednikov vpliv na kongres bo odločilnega pomena pri snovanju zakonodajnega programa, in člani obeh zbornic bodo morali imeti neprestano v mislih, kakšno zapupnico je narod Združenih držav izrekel dne 6. novembra predsednikovi politiki.

Neziraje se na to, bodo pa zamogli kongresniki in senatorji precej neodvisno delovati.

Vladne službe so že večinoma razdeljene, vsled česar vladna patronaža ne pride v poštev kot orodje, s katerim bi se vplivalo na poslance.

Nadalje je treba pripraviti tla za predsedniške volilve, ki se bodo vršile po dveh letih. Nasprotje med obeh političnima strankama se bo vsled tega poostriilo.

V poslanski zbornici je sedaj 322 demokratov, 103 republikancev, 3 člani farmersko-delavske stranke in 7 progresivcev.

Senat tvori 69 demokratov, 25 republikancev, 1 član farmersko-delavske stranke in 1 progresivec.

Tekom zadnjega kongresnega zasedanja je bilo večkrat opaziti, da so nekateri poslanci pod pritiskom razmer drugače glasovali kot jim je naročalo vodstvo stranke.

Ko bo prišlo v sedanjem zasedanju na vrsto glasovanje glede silnih izdatkov, ki so potrebni za boj proti depresiji, se bo marsikdo izneveril smernicam strankinega vodstva.

To bo posebno opaziti pri glasovanju glede bonusa ter raznih inflacijskih odredb. Dasi ima vlada v obeh zbornicah večino, se kaj lahko zgodi, da bo proti nekaterim njenim predlogom poleg republikancev glasovalo tudi precejšnje število demokratov.

Vlada bo morala napeti vse sile, da si bo zajamčila večino.

Ko bo šlo za davčna vprašanja, bo najbrž prišlo do razkola. Proti konservativnim poslancem bodo nastopili bolj liberalni in zahtevali, naj se bogatine dosti bolj obdavči kot so obdavčeni sedaj.

Tudi glede delavske politike se bodo vršile velike debate. Organizirano delavstvo skuša uveljaviti trideseturni delovni teden. Proti temu se pa delodajalci na vse kriplje bore.

Širokopotezne odredbe za odpravo oziroma zmanjšanje nezaposlenosti ne bodo kar meni nič in tebi nič uveljavljene.

Ako se bodo začele razmere kmalu boljšati, bo politika zmerna. Če se bo pa gospodarstvo pogrezalo še globlje v močvirje, bodo prišli do besede zagovorniki bolj radikalne zakonodaje.

Dežela bo z velikim zanimanjem sledila nadaljnjim razvojem. Vse je radovedno, s kakšno močjo in smotrenostjo bo dal predsednik Roosevelt poudarka svojim zahtevam.

Vse svoje politične spretnosti in diplomacije se bo moral poslužiti, da bo obdržal na vajetih demagoge in starokopitneže, da bo mogel prodreti s svojim programom za temeljito obnovo ameriškega gospodarstva.

OGLAŠUJTE V "GLAS NARODA"

Dopisi.

Plainfield, N. J.

Ob zatonu leta 1934 premišlujem, katero leto je bilo boljše; 1933 ali 1934, pa skoraj bi rekel, da 1934 je bilo slabše.

Ko se prebudim 1935 bo prvo, da voščim znancem in prijateljem, posebno naročnikom Glas Naroda vso srečo v 1935. Tudi jagrov ne bom pozabil.

Prva želja bo, da bi dobil od Mr. A. B. iz oregonskega gorovja tisto medvedko, katero je za lase vlek. Ko sem bral njegov dopis v št. 303 G. N., sem premišljeval podnevi in sanjal ponoči, da streljam po medvedih in srnjakih. Tako sem bil nemiren, da sem parkrat svojo boljšo polovico pobožal po nosu. Po naglem prebujanju, h kateremu mi je pomagala ena pod rebra, se mi sem mogel spomniti, kaj se mi je sanjalo, dokler se mi ni lovska kri ohladila. Ko ženi razložim sanje, ni bilo smeha ne konca na kraja. Prosim te, jagerski tovariš, nikar več tako zapeljivo ne piši o medvedih, ker to škoduje, posebno bolnim ljudem, kajti tudi moja malenkost leži v postelji bolna za gripo.

Zahvaljujem se Euclid Village Ohio jagrom za razglednico, katero ste mi poslali iz Simmamahoming, Pa. Vam iz srea privoščim (ker ste fejš fantje) tiste 3 srnjake, katere ste postrelili. Z razglednice je razvidno, da ste si izbrali krasen gorati kraj. Živeli Euclidčani! Do Božiča sem zmiraj mislil, da mi pošljete jelenovo koleno, sedaj sem pa že opustil to misel. Žal mi je, da ste zgubili svojega predsednika Mr. Brusa. Vem, da ga klub pogreša. Moje sožalje!

17. decembra je bila sezona za srnjake odprta tudi v New Jersey, pa žalibog me je gripa vrgla v posteljo, tako da s tistimi 8 srnjaki, katere sem vam obljubil, da jih poderem, ni nič.

Well, pa drugo leto! Ko je bila 9. novembra otvorenja sezona za zajec in fazane, se nas je zbralo 7 jagrov in dvoje ščenec, pa jo ubere mo 30 milj od mojega stanovanja, v divji kraj, Lebanon, N. J. Porazvrstimo se po lovskem običaju. Mr. Vrbič in njegov tovariš Slovenec, Newyorčan, s svojimi ščeneti na desno, drugi na levo. Gremo navkreber, da se je kar kadilo. Streljanja je bilo kot za turškim grčem, veliko grmenja, pa malo dežja! Ob 9. uri se snide mo na določenem mestu. Vsak je tiščal enega zajca zavrat, razven Mr. Vrbič. On pa sploh ni hotel streljati; ne vem, kaj

je bil vzrok. Ali je bil zaljubljen v podarjeno mu medaljo, ali je preklinjal svoje ščene, ker je tiralo divjačino od njega, ne pa k njemu. Zagrozil je, da bo dal predelati svojega čuka za pedigreed.

Pogledam Mr. Koviča, kaj za eno zver ima on v roki. Imel je tudi on zajca, ampak svoje vrste, imel je namreč vrat 8½ inča dolg, ves život pa 5 inčev. Kako ga je dobil, mi je še danes uganka. Streljati ga nismo slišali; ali ga je iz luknje vlek in mu vrat nategnil? Zver je izgledala res smešna. No, zajčjo podobo je imela vseeno! Fazanov ta dan ni bilo na spregled.

Drugo soboto so spet poskušali srečo in to brez mene. Bil sem zadržan in mi je žal še danes. Takrat so pa fazani trpeli! Mr. Cerlenič je dobil fazanov rep, Mr. Kovič pa vrat. Telo so razstrelili. Cerlenič se še zmiraj s perjem lepotoči, Kovič, ne vem, kaj je z vratom naredil. Ko zvem, sporočim.

Naročnina lista mi je spet, potekla. V kratkem obiščem uredništvo in poplačam moj dolg. Lista ne smete vstaviti. Jaz bi poslal naročnino, pa bi zelo rad videl tisto jelenovo rogovje, ki krasi uredništvo Glas Naroda. Kateri je tako dober strelec pri Glas Naroda? Rad bi ga poznal. Zgaga ni, to vem.

Zdravstvujte!

J. Cvetkovich.

Naročite se na "GLAS NARODA" največji slovenski dnevnik v Združenih državah

KNJIGE VODNIKOVE DRUŽBE za leto 1935

so dospele. — Onim, ki so jih naročili so bile poslano po pošti. — "Glas Naroda" jih ima v zalogi ter prodaja v knjige za \$1.50

KNJIGE SO SLEDEČE: — 1. Pratika 2. Skozi Sibirijo (Martin Muc) 3. Dejanje (Vladimir Levstik) 4. Solnčne pege (Vinko Bitenc)

KNJIGARNA GLAS NARODA 216 West 18th Street New York City

NEWYORŠKI PABERKI

Zopet je konec enega leta. Za nekatere je bilo veselo, za nekatere pa žalostno, nekateri pa se čudijo, da so se doživeli novo leto 1935.

Zaradi praznikov sem zopet malo pozen s svojimi paberkami. Zato upam, da mi tisti, ki ste jih pogrešali, oprostite. Drugi teden jih boste pa zopet brali na običajen dan.

Zadnjo soboto, dne 29. decembra, ko se je bližal konec starega leta, in so se Newyorčani pripravljali na "Silvestrovanje", je bilo tudi skoraj konec naše cerkve. Pa ne tako kakor bi nekateri morda pričakovali. V naši sosednji hiši (64 St. Mark's Place) je nastal ogenj zaradi kratkega stika (short circuit). V par minutah, ko se je pojavil gost dim nad streho, je prihitela požarna bramba ter je od pol enajstih do tričetrt na polnoči ogenj ugasnila. Škode ni bilo posebnih.

Naši Newyorčani zelo ljubijo gledališke igre vsake vrste, najbolj pa šaloigre in burke; dovtetni so pa tudi za opere, drame in tragedije.

Gledalci opazujejo vsakega igralca posebej, kako bo mojster svoji vlogi. Ne pomislijo pa, kako "mučeniki" so mnogokrat igralci, posebno takrat, kadar dobi člen ali drugi vlogi, ki ni za njegov značaj primerna; igrati jo pa mora do konca, pa bodisi zlahka ali težka.

Najboljša in najresničnejša igra je naše življenje, svet pa je oter, včasih s kulisami, včasih brez kulis. Gledalci in igralci smo pa eni in isti.

Vsako leto na Silvestrovo je konec enega dejanja naše življenjske igre, pa bodisi resne drame, ali vesele burke, ali žalostne tragedije.

Koncem leta imamo navado, da si drug drugemu čestitamo, kako smo igrali v preteklem letu in si voščimo drug drugega, da bi igrali v Novem letu vsaj tako srečno ali pa boljše.

Silvestrov večer v naši naselbini je bil zaključek igre pretečenega leta. Povsod, v dvoranah in v zasebnih hišah pri družinah, smo praznovali "likof".

Društvo "Slovan" je oglašalo svoj "Silvestrov večer" po radio in ne brez uspeha. Imeli so največjo udeležbo. Na Osmi cesti so praznovala "Silvestrovo" cerkvena društva ter imela udeležbo za lep družabni večer. Mnogi so ostali doma ter sprejemali obiske svojih oddaljenih znancev in prijateljev ter sorodnikov. Na splošno smo dejanje zadnjega leta dobro igrali ter je upati, da bomo tudi v bodoče neustrašeni in "korajžni" igralci na odru našega življenja.

Petje "Slovana" na radio v četrtek, dne 27. decembra, je bilo na navadni višini. Mr. Tone Oveca je lepo zapel tenor-solo; spremljala pa je vse petje Miss Hilda Hude, ki klavir dobro obvladuje. Pogrešali smo slovenskega oglaševalca Mr. Vinko Končana, ki razločno govori; namesto njega je oglašal posamezne točke programa Amerikanec, ki mu je nemogoče slovensko govoriti in izgovarjati.

Nekatera naša mesta kar vidno rastejo in se širijo. Višnja gora je pa vedno enaka. Pred 500 leti je imela 700 ljudi in še danes jih nima več. Temu je kriva njena lega na griču, ki ni prikladna za širjenje mesta, glavni vzrok tiči pa v tem, da v Višnji gori nimajo nobene tovarne, ki bi privabila novih naseljenjcev. Jeseni pa se je izselilo iz Višnje gore kakih pet družin v Ljubljani kar se v Višnji gori precej pozna.

Čital sem v Glasu Naroda, da priredi "Mladinski tamburaški zbor" 3. februarja svoj zimski koncert in da prosi društva, naj se na to ozirajo in tisti dan ne prireajo svojih veselje. Zvedel sem pa, da si je isti dan izbralo društvo Sv. Frančiška KSKJ za svojo prireditel, in to že v jeseni. Želim obema uspeh.

Prvi važnejši dogodek v naselbini bo blagoslovljanje novih orgel v slovenski cerkvi dne 13. januarja, ki bo svojevrstna cerkvena slavnost, kakršne še doslej ni bilo.

Dne 20. januarja priredi Materno društvo svoj zabavni večer, za katerega se moji mali pevci in pevke že pripravljajo, da bodo svojim mamicam zapeli par lepih pesmic.

Jerry W. Koprivšek.

Popravek.

V četrtekovi številki (decembra 27.) se je v koloni "Newyorški paberki" dogodila ne-ljuba pomota, ki jo sedaj popravimo. V petem odstavku se mora glasiti: "Praznovali smo (ne: bomo) v januarju zlato poroko Mr. in Mrs. Vilar iz Brooklyna, itd., itd." Čitatelji so pomoto gotovo sami opazili in naj nam oprostite.

Iz Slovenije.

Predrzen vlom v poštni urad.

Ponoči so predrzni vlomili s silo vdrl v poštni urad v Skočjani. Zlomili so mrežo na oknu, pobili šipe in tako prišli v urad. Tu so pričakovali bogatega plena, toda težka in dolga pritrjena blagajna jim je to preprečila. V njej je bilo to noč 14.000 Din. Vlomilec se odnesel je okrog 140 Din in nekaj zavojev. V njih so bile knjige in nogavice nekega dalmatinskega krošnjarja. Nemške medicinske knjige ne bi mogle tatovom veliko koristiti, zato so jih še v vasi pustili; bili so celo tako plemeniti, da jih niso izpostavili dežju, ampak jih lepo zložili pod streho, kjer so jih zjutraj našli. Na pošti so odprli tudi ameriško pismo in pustili le prazno kuverto. Vlomilec je bilo več, ker so iz raznih strani svetili v urad. Vse njihovo početje je čul v sosednji sobi poštni uradnik, toda ni jih mogel preprečiti; bil je pa tudi v nevarnosti, ker so bili vlomilci pripravljeni tudi za nasilje. Vlomilec je moral biti znan, da je denar v blagajni, zato je upati, da jim o-rožnik pridejo na sled.

Višnja gora izumira?

Nekatera naša mesta kar vidno rastejo in se širijo. Višnja gora je pa vedno enaka. Pred 500 leti je imela 700 ljudi in še danes jih nima več. Temu je kriva njena lega na griču, ki ni prikladna za širjenje mesta, glavni vzrok tiči pa v tem, da v Višnji gori nimajo nobene tovarne, ki bi privabila novih naseljenjcev. Jeseni pa se je izselilo iz Višnje gore kakih pet družin v Ljubljani kar se v Višnji gori precej pozna.

ZDRUŽENA FRONTA NEZAPOSLENIH

Demonstracij nezaposlenih v Chicagu se je udeležilo nad 25 tisoč oseb, članov socialističnih organizacij ter Ameriške Delavske Federacije.

Peter Zgaga

Ko to pišem, je najbrž že od-potoval v Rim francoski zunanji minister Pierre Laval v namen, da utrdi prijateljske odnose med Francijo in Italijo.

Pravzaprav ne, da jih utrdi, ker jih še nikdar ni bilo, pač pa, da jih ustvari.

Francija bo s tem napravila precej usodepoln korak, ki jo zna veljati prijateljstvo Male antante.

Vsaka zaveznica Jugoslavije, ki sklepa prijateljstvo z Italijo, dela to na račun oziroma na škodo Jugoslavije ter jo ne-hote navaja, da si bo morala drugod iskati zaveznikov in prijateljev.

Kje naj si jih išče? No, Nemčija je blizu, pa tudi Sovjetska unija ni posebno daleč.

Zaenkrat se še ne more reči, kako se bo končal proces proti Richardu Hauptmannu, ki se je začel v sredo v Flemington, N. J.

Tako državno pravdnštvo kot zagovornštvo obeta velika presenečenja.

Največje presenečenje bi pa bilo, če bi porota Hauptmanna oprostila.

Za knjgo spominov, ki bi mu jo drugi v njegovem imenu spisali, bi dobil precej tisočakov, pa tudi nastopi v gledališčih bi mu precej pripomogli.

Četudi je prišel v deželo na nepostaven način, bi bilo z deportacijo nekaj časa počakati, da bi prišla ljudska zvedavost in zijalet na svoj račun.

Revolucija v Albaniji. Kralju Zogu gre za nohte, in najbrže ne bo več dolgo gospodaril.

Lahi so mu pomagali na prestol.

Kdo ve, če mu bodo Lahi dali tudi več ali manj zaslužen penzjon?

Vse se je predručilo, vse se je spremenilo.

V listih čitamo, da so bile sredi meseca decembra v domovini strahovite poveljati.

Pri Brežicah so vode prestopile bregove, poplave pri Lgu, Logaska kotlina je jezeru podobna.

Če bo šlo še nekaj časa tako naprej, bo o sv. Jakobu zmrzovalo, jeseni bodo črešnje zorele, ob sv. Treh kraljih bo pa šla vsem pšenica v klasje, dočim gre zljaj poleti in pozimi samo nekaterim.

Na kaj so ljudje ponosni? Moški na to: da je moški; da bi se moral briti vsak dan; da je pod nekimi okoliščinami lahko surov; da se ne boji miši; da more z eno roko dvigniti stol; da je že mnogo žensk jokalo zaradi njega; da pozna znamenitega moža, kateremu lahko pravi "Ti"; da mu je pes pokoren; da jih ima vedno polno za ušesi; še enkrat, da je moški.

Zenska je ponosna na to: da se ji vse dobro prileže; da je pod nekimi okoliščinami lahko zelo zasmehljiva; da se boji miši; da je kot nežen otrok povedala nekoč nekaj bistroumnega; da je že več nego kakšen moški tulil zavoljo nje; da je nihče popolnoma ne razume; da je tako globoko utvarjena, da bi v kinu kdaj narajše jokala; da ji vse dobro stoji, tudi jokanje; da je že imela z usodo opravka — česar pa moški ne razumejo; da ji vse dobro pristaja.

V listih sem čital, da je postal v državi Kentucky dvainosemdesetletni metodistični pastor srečen oče krepkega sinčka.

Njegova žena je stara trideset let.

Pastor je nadvse ponosen, srečen in zadovoljen.

No, pa tudi mnogo veselje.

Zanimivosti iz Poljanske doline

Gorenjavo nad Škofjo Loko.

Spoštovani gospod urednik! Naznanjam vam, da tudi jaz dobim Glas Naroda ki ga vedno rad prebiram in cenim kakor smo ga, ko smo se bili tam za veliko lužo. Radi ga pa berem tudi moji sosedje in drugi, ki ga jim posojujem, ker jih razmere v Ameriki zanimajo. Vso pa pravijo, da je Glas Naroda najboljši in najodkritosrčnejši list, ker vse natanko in pošteno pove. Vem, da tudi od mene pričakujete, da bi vam kaj novega ali posebnega povedal, kar bi vaše cenjene bralce zanimalo. Pred vsem želim vam urednik in tudi vsem vašim bralcem, posebno pa našim ljudem, t. j. Poljancem tam po Ameriki vesele praznike in srečno novo leto, katero naj bi ne bilo slabše od tega, ampak v vseh ozirih kar najboljše, da bi si mogli kar največ prislužiti in da bi sedanja mora težav, ki jim pravimo kriza, enkrat za vselej izginila. Želim pa tudi vašemu Glasu Narodu veliko uspeha in mnogo naročnikov, ki bi vam naročnino tudi redno odrajevali, da bi jih ne bilo treba tirjati.

Novic vam ne bom posebnih razlagal, ker če bi hotel omesti vse kote, bi bil Glas Naroda premajhen. Peto leto se že tu nahajam, vendar ne morem reči, da se kesam, ker sem zapustil Ameriko in smrdeče pennsylvanske rudnike. Tukaj pri nas v zaželjeni domovini tudi ni vse, kot smo pričakovali, da bi moralo biti. Eno je pa tukaj, česar se vsak Amerikanez naveliča, namreč upravičeno in tudi neupravičeno stokanje ali jamranje o krizi in njenih posledicah. Tudi mi, ki smo bili tam v tuji deželi, smo morali dostikrat veliko prenesti. Bili smo brez dela po več mesecev in tudi brez vsakega zaslužka. Kar si je kdo poprej zaslužil, je tako kmalu pozneje porabil in tako naravno smo bili brez jela in brez strehe. Bili smo bolni. Če smo imeli podporo, dobro, ali dostikrat tega ni bilo, ker nismo mogli društev vzdrževati, ker so nas razmere primorale, da smo vse porabili. Vsako tarnanje je bilo zaman, saj tudi nas ni nihče poslušal. V tem oziru je tukaj drugače. Vedno je najti ušesa, ki te poslušajo in simpatizirajo s teboj. Pa to ni le tukaj pri nas, ampak vseh povsod po deželi in je še hujše drugod kakor so pač razmere in kakor je kdo prebral v kričanju, ki je. Pravim, tudi dostikrat neupravičeno. Pa kaj, pustimo to, ker se ne da drugače čiti.

Zadnje pomlad vem, da ste bra, o kontabantarjih, tam gori na meji, kako so jo sku-

pili za svojo predrznost. Vendar, kot pravijo, to drugih ni dosti oplašilo in še vedno koga zasačijo na prepovedanem potu.

Gre se v glavnem zato: pri nas poceni kupiti in tam drago prodati, ker onstran je draginja neznosna in je razumljivo kaj vleče predrzneže sem in tja. Iz tega se vidi, da je v naši državi še vedno najbolje, čeprav nekateri nočejo tega razumeti.

Letos pri nas sadije ni dosti obrodilo in ponekod še sadu ni pokazalo. Vsled tega se ni kuhalo žganja, v katerega se ponavadi slabše sadije pokuha. Tudi tu imajo žganjarski bratci ugodnost, pri sosedih onkraj pa Bog ne da, da bi kdo pod kotlom zakuril. Takoj je ob vse in se še znajde za par let v luknji. Pri nas je v tem oziru prosto. Kar doma pride laš, smeš pckuhati opoldan ob cesti, ki ga se ne bo nihče na te ozrl. Seveda, če boš pa blaga nakupil, je drugače, a vendar še do danes ni nihče pri tem sitnosti imel.

Da se prepreči žganjcpitje, so pred par leti povišali ceno špirtu, tako da ni misliti, da bi se komu splačalo s špiritom žganje brozgati in tudi beseda "geruš" je danes že skoraj pozabljena. Ker se danes pri nas žganja napravi, je poštena kapljica. Dobe se pa seveda še tepei, ki ga z vodo krčkujejo, pa s tem daleč ne pridejo.

S tem mislim, da ne bom nikomur delal skominov, ker sedaj imate to tam tudi sami.

Pred kratkim je prišel ne iz Amerike, ampak s Stajerske ga, kamor je šel s prijateljem malo na oddih, ki sta se pred petimi leti skupaj iz Amerike vozila, Jakob Šubie. Bil je v Ameriki kakih 35 let. Delal je najprej v Rock Springs in nazadnje v Clevelandu, odkoder se je odpravil domov, ko je prejel od društev odpravnino za neko neozdravljivo bolezen. Malo pozno je priti po petih letih iz Stajerske v domači kraj. Ne ve se, ali je on "prijatelj" nasel ali kaj? Pa naj bo že kakor hoče, to naj bo v opomin tistim, ki iz Amerike prihajajo in imajo kaj v žepu, da naj se na potu ne pečajo z nikomur, kaj še, da bi jih z denarjem zaupali, pa naj si bo to rojak ali kdo drugi. Pri tem moram omenjati, da tudi naši ljudje postajajo zadnji čas vedno bolj navihani.

Ni dolgo tega, ko smo brali po naših in ameriških časopisih o naši Frances Tavčerjevi, ki je prišla zelo bogata že iz Amerike in se tu je pričakovala milijon dolarjev. Vse jo je častilo in hodilo za njo.

Danes so na svetu vse sorte ljudje in svet napreduje. Bilo

bi čudno, če bi mi v tej zmedbi zaostajali. Njena zgradba na Prešernovem griču, ki zgleda od daleč kot kako pokopališčno obzidje, še čaka na njo in kadar pride z milijoni, bo mo okoličani dobili dela dovolj, in kričanje, da je kriza, bo naenkrat potihnilo.

Pred kratkim sem tudi čital, da je ameriški denar samo za eno leto, kot slammik. Ne vem, koliko je na tem resnice, pa je že moralo tako biti, da je prišlo v pregovore, posebno v prejšnjih časih, ko so nekateri res malo prebogati sem prihajali. Vsled tega se vidi, da bi ga tistim Amerikancem, ki ga imajo še kaj, radi drugi snedli.

Vreme, ki je naše kmetovalce celo jesen nadlegovalo, se je na dobro obrnilo in tako so že dobili priliko se za zimo pripraviti, kar je prav, nam ne bo treba poslušati, — kaj da bo? Vsega se je dalo dobiti za zimo razen denarja ki ga danes vsakemu primanjkuje. Danes že mnogi težko pričakujejo, kdaj se bo sneg prikazal.

Čudno se mi pa zdi, kaj da je z vašim dopisovalcem iz naše okolice, ki je zadnji čas nekako počasen, kar ni njegova navada.

Njegove dopise smo radi brali, četudi so nekateri dejali, da razmer in težav, ki jih imajo nekateri, ne pozna. K temu moram povedati in vprašati: Kaj je danes boljše: srednje zadolžen grunt ali pa pol milijona na knjižici?

Mislím, da boste z gruntom lažje izhajali. Če drugega ne, boste že vsaj streho in hrano imeli, drugače pa vam danes nikdo ne more do živga. Za tiste davke, boste pa že kako poved iz levega pustili potegniti. Kaj pa boste počeli s knjižico, četudi je milijon na nji? V mnogih slučajih se fiska ne dobiče nanjo in če jo prodaste za 20—30 odstotkov, jo boste tudi zadnjikrat. Poleg tega boste pa še od ljudi vsepovsod obsovačeni, kot bogataš, dočim bo oni z gruntom žel simpatije in usmiljenje. In ti, ki boš že zdavnaj vse od prodane knjižice porabil, če boš kaj stokal, boš slišal povsod: Kaj ti je? Saj imaš. Kaj ti potem preostaja, ako si suh na cesti in še onemogel na starost?

Kar se pa garanja tiče, bi vsak Amerikanez vedel povedati, kako je bilo tam treba garati in v večini nevarnosti ter gledati, da se ni bosu zameril. Tako je bilo po tovarnah, še hujše pa po rudnikih, kjer nikjer niso poznali nobene šale pri delu. Tukaj seveda delajo ali pa drugi mesto njih, o kakem garanju vendar ni govoriti.

Oprostite mi, ker o tem pišem, pa to je pri nas na dnevnem

nem redu, ko se skoraj na nič drugega ne misli in govori kot o teh težavah, ki jih je napakala kriza in kako bi se jih dalo odkrižati, da bi manj občutili. To bo vse!

Končno pozdravljam vse naše ljudi tam po Willock, Imperialu, Sygan in drugod. Vsem pa še enkrat voščim srečno novo leto, posebno pa tistim Tomažem, katerih god bo o Božiču.

Tomaž.

NAZIRANJE O ŽENSKI LE- POTI SE IZPREMINJA

Dočim napenjaajo zdaj ženske vse sile, da ostanejo vitke, so veljale še pred vojno suhe ženske za grde. Naziranje o ženski lepoti se je bistveno izpremenilo. Sicer pa lepote kakor zdaj tudi pred vojno niso bile vedno res lepe. Najbolj občudovana lepota Francije pred veliko revolucijo Manon Rolandova je celo dvomila o svoji lepoti in opisala jo je takole: "Ko sem dorasla, sem merila približno pet čevljev. Moje noge so imele lepo obliko, čez boke sem bila preozka, moja hoya je bila lahka in prožna. Toda pri natančnejšem ogledu mojega obraza se je moral vsakdo vprašati: "Kje je ta lepota? Moja usta so nekoliko prevelika in sama poznana mnogo lepših. Toda malokatera usta se znajo tako sladko in zapeljivo smehljati. Moj pogled je resen in samozavesten, včasih ima v sebi nekaj pretečega, večinoma je pa božajoč in privlačen. Na svoj nos sem se že večkrat jezila, ker je spredaj predebel. Moja brada moli preveč naprej. Temna polt, polne roke s tankimi dolgimi prsti, polna postava, izražajoča trdno zdravje, to je vse, kar mi je dala narava".

Manon Rolandova je torej sama priznala, da ni bila vzor lepote. Vendar so jo povsod občudovali. Pojem o lepoti se izpreminja po času in kraju. Po mnenju strokovnjakov, posebno zdravnikov, so se ženske po vojni v svoji zunanosti najbolj izpremenile. Okroglo postavne so se morale hitro umakniti vitkim, polni boki so izginili, izpremenil se je tudi obraz ženske, ki je zdaj okroglejši in za lepe veljajo bolj koščene roke. Zdravniki ne smatirajo te spremembe za rezultat mode, temveč trdijo, da se je moda prilagodila sedanjemu organičenemu stanju ženske. Svetovna vojna je prinesla ljudem slabšo prehrano, izdatne hrane je bilo od leta do leta manj, ljudje so morali jesti razne surrogate in tako se je močeno izpremenil njih organizem. Pomanjkanje dobre hrane je vplivalo celo na žleze in njihovo hormonalno delovanje. Iz ženskih teleh je izginila maščoba, v zvezi s tem procesom telesa se je pa izpremenila tudi ženska duševnost.

Pred vojno so ženske živele bolj čustveno in se izživljale duševno, po vojni so se pa z vso vmeno vrgle na sport in v boj za obstanek. In tu so se začele družiti anatomične okolnosti z gospodarskimi. Moda je storila samo to, kar stori navadno, neizogibno realnost je izpremenila v lepoto. Čez noč je postala vzor lepote vitka, v boju za obstanek utrjena, praktična ženska. Na novih ženskih postavah bi vihrale stare obleke kakor zastave in zato so morale priti v modo nove. Zadnje čase si pa mednarodna moda zopet prizadeva vrniti ženskam čisto ženski tip. Če bo to prizadevanje prodrla, ne bo šlo zopet za diktat mode, temveč za prilagodevanje razmer. Časi so sicer še vedno težki, toda pomanjkanje ni nikjer tako veliko, kakor je bilo zadnja leta vojne. In tako se vrača ideal

KIROV — ŽRTEV LJUBEZNI

Šele zdaj se doznava, da je smrt ruskega komunističnega voditelja Kirova le navidez politični škandal, v resnici pa ljubavna tragedija. Sergej Kirov je bil dvakrat ožen. V prvem zakonu je imel za ženo Olgo Pjehotino, od katere se je ločil, v drugem pa Marijo Lovno.

Pred prvim zakonom pa je imel Kirov ljubavno razmerje s kneginjo Aleksandro Lievenko. Na zahtevo kneginje je preskrbel nekemu njenemu sorodniku boljšo službo v jeklenih rudnikih v Magnitogorsku. Sorodnik Lievenove, ki je bil nečak kneginje, pa se je tam pridružil neki protiboljševiški stranki. Zaprl so ga in prepeleli v Leningrad, kjer mu je Kirov omogočil, da je zbežal iz Rusije na Angleško.

Ko je prišel ta škandal na dan, je razpravljalo o vlogi Kirova v tej aferi osrednji odbor komunistične stranke ter je sklenil, da mora Kirov nemudoma prekiniti svoje odnose z Lievenovo. Tako se je tudi zgodilo. Kneginja je zaradi tega izvršila samomor.

Tudi morilec Kirova, Nikolajev, je bil sorodnik kneginje Lievenove in je sklenil maščevati njeno smrt. Bil je sin carskega generala, ki se je po prevratu približal boljševškemu kurzu. Po umoru Kirova so ga seveda prijeli, toda po zadnjih poročilih se je zastrupil v zaporniku. Mogoče je tudi, da Nikolajev ni izvršil samomora, ampak je bil zastrupljen od jetniških organov, to pa zaradi tega, ker bi bil prišel na glavni obravnavi z resnico na dan, kar seveda ni bilo ruskim mogotcem povšeči.

Z 82 LETI POSTAL OČE

Mount Sterling, Ky., 2. jan. Ni ga bolj ponosnega človeka v tem kraju kot je vpokojeni metodistični pastor J. L. West. Njegova 30-letna žena mu je porodila krepkega sinčka. — West je star 82 let.

stare lepote, počasi sicer, ker še ne moremo govoriti o splošnem blagostanju. Zaenkrat se je temeljito zboljšalo prehrana samo pri premožnih ljudeh, vendar pa smemo upati, da ni več daleč čas, ko bodo zopet v modi polni ženski obrazi in okrogle ženske postavne.

SLOVENSKO-AMERIKANSKI

KOLEBAR

ZA LETO 1935

160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA, SLIK, POUKA
IN NASVETOV JE VREDNO ZA VSAKEGA

50 CENTOV

Naročite ga danes.

Slovenic Publishing Company

216 West 18th Street

New York, N. Y.

SAMOMOR DUNAJSKEGA KIRURGA

Na Dunaju je izvršil samomor mož, ki je imel največjo kirurško prakso, profesor Hans Lorenz. Njegova smrt je prišla popolnoma nepričakovano. Bil je komaj v 61. letu, imel je velik renome in s svojo brezprimerno spretnostjo v kirurškem poklicu zasenčeval vse svoje vrstnike. Še dan pred svojo smrtjo, je preživel v najlepšem soglasju s svojo okolico. Imel je več zdravniških posvetovanj, obiskal je svoje bolnike kakor ponavadi, ob 22. uri zvečer je celo še izvedel neko operacijo. Uro pozneje, ob 23. se je z avtomobilom vrnil domov, kjer se je nekaj časa razgovarjal s svojo ženo, potem pa se je začel slačiti, kakor vsak večer, preden je legel spat. Toda ko je bil že v nočni straji, je dejal ženi, da mora napisati še nekaj pisma, ki zahtevajo od njega popolne zbranosti. Odšel je v svojo ordinacijsko sobo, iz katere se ni več vrnil. Ko ga ni bilo nazaj do polnoči, je postala njegova žena nemirna. Poklicala je v isti hiši stanujočega zdravnika dr. Karla Biehla ter ga prosila, naj gre z njo skozi prostore. Pregledala sta vse sobe. Ko sta prišla v salon za ordiniranje, se jim je nudila strašen pogled. Na leseni steni je viselo truplo prof. Lorenza na vrvi, katere je dr. Biehl takoj prerezal, vendar brez uspeha. Poskusi, da bi vrnil samomoručen življenje, so ostali zaman. Dr. Biehl je ugotovil, da je pokojnik izdihnil že kakšnih dvajset minut prej. Samomurlec je izvršil svoj čin jako premišljeno. Ko si je vrgel zanko okrog vratu, si je zvezal roki, da se ne bi vdal skušnjavi rešitve, če bi se ga lotilo kesanje med obešenjem. Na mizi je pustil eno edino poslovilno pismo, ki ga je naslovil na nekoga znanca. Čeprav je živel s svojo ženo v najsrečnejšem zakonu, ni pustil zanjo niti besedice.

Kirurgovi prijatelji in znanci sodijo, da je prof. Lorenz izvršil svoje dejanje v trenutni duševni zmedenosti. Motiv za samomor pa tiči vsekakor v strahu pred obubožanjem. — Prof. Lorenz je imel, kakor rečeno, sijajno zdravniško prakso, ki mu je donosala še zdaj do tri milijone Din letnega zaslužka. V prejšnjih letih pa je zaslužil dvakrat, trikrat toliko. V zadnjem času se je pritoževal, da se pacienti niso številčno zmanjšali, pač pa, da mu ne morejo plačevati takšnih honorarjev kakor prej. Moral je operirati za denar, ki bi se ne bil zanj v boljših letih niti zmenil. Da bi pokrtil ta primanjkljaj, se je spustil v spekulacije. Kupoval je papirje petrolejskih vrelcev v Gahciji, a tudi francoske vrednostne papirje. S tem je izgubil precej denarja, ker ni bil veščak v teh stvareh. Ko je videl, da izgublja, se ga je lotil strah, da bo popolnoma obubožal. V tem prepričanju je tudi najbrž storil sklep, da si vzame življenje.

Lorenz, sam navdušen sportnik, alpinist, avtomobilist in tudi letalec, ima hčer, ki je velika oboževalka sporta ter je zaročena z nekim italijanskim grofom. Oče je obljubil zetu in hčeri veliko doto in je hotel svojo besedo vsekakor držati. Sprevidel pa je, da v današnjih razmerah ne bo mogel izpolniti obveznosti in je zato segel po vrvi.

Kirurgovo stanovanje, ki je obsegalo 12 sob, je bilo zelo okusno opremljeno ter je predstavljalo zase majhen muzej. Zdi se, da je postalo Lorenza strah, da se bo moral tudi v pogledu stanovanja zadovoljiti z večjo skromnostjo. To pa ni šlo v njegove račune in rajši, kakor bi se vživel v nove razmere, je v duševni potlačnosti položil roko nase in izvršil samomor.

izvršil svoje dejanje v trenutni duševni zmedenosti. Motiv za samomor pa tiči vsekakor v strahu pred obubožanjem. — Prof. Lorenz je imel, kakor rečeno, sijajno zdravniško prakso, ki mu je donosala še zdaj do tri milijone Din letnega zaslužka. V prejšnjih letih pa je zaslužil dvakrat, trikrat toliko. V zadnjem času se je pritoževal, da se pacienti niso številčno zmanjšali, pač pa, da mu ne morejo plačevati takšnih honorarjev kakor prej. Moral je operirati za denar, ki bi se ne bil zanj v boljših letih niti zmenil. Da bi pokrtil ta primanjkljaj, se je spustil v spekulacije. Kupoval je papirje petrolejskih vrelcev v Gahciji, a tudi francoske vrednostne papirje. S tem je izgubil precej denarja, ker ni bil veščak v teh stvareh. Ko je videl, da izgublja, se ga je lotil strah, da bo popolnoma obubožal. V tem prepričanju je tudi najbrž storil sklep, da si vzame življenje.

Lorenz, sam navdušen sportnik, alpinist, avtomobilist in tudi letalec, ima hčer, ki je velika oboževalka sporta ter je zaročena z nekim italijanskim grofom. Oče je obljubil zetu in hčeri veliko doto in je hotel svojo besedo vsekakor držati. Sprevidel pa je, da v današnjih razmerah ne bo mogel izpolniti obveznosti in je zato segel po vrvi.

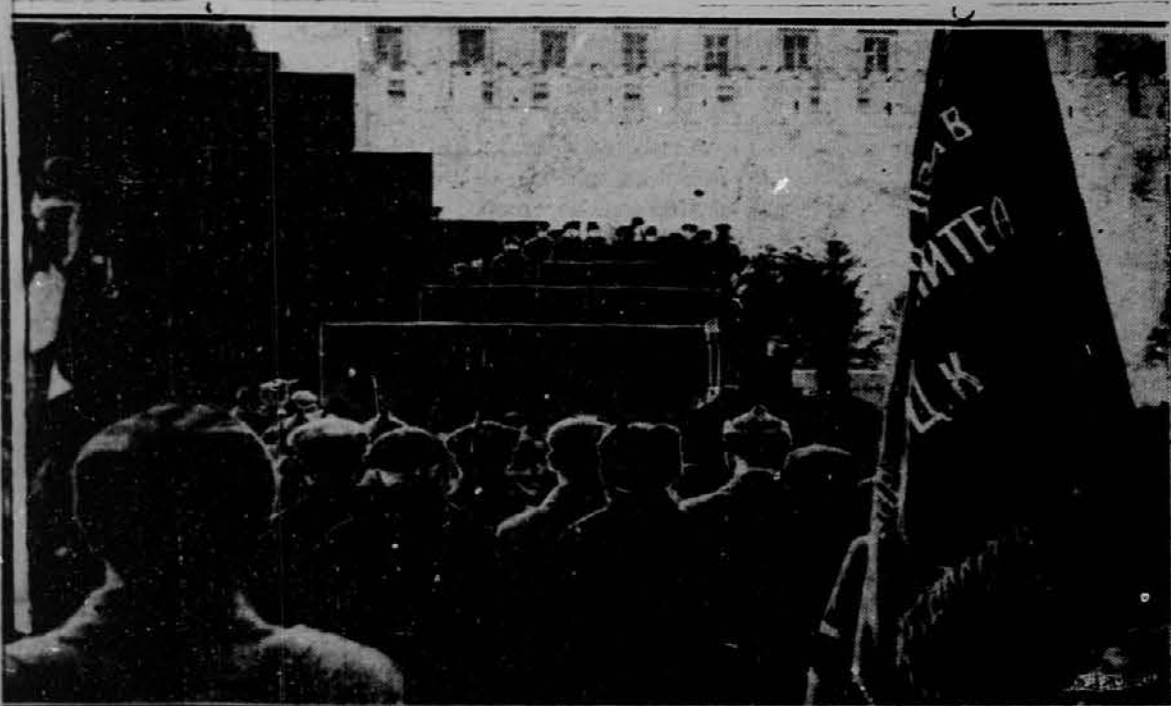
Kirurgovo stanovanje, ki je obsegalo 12 sob, je bilo zelo okusno opremljeno ter je predstavljalo zase majhen muzej. Zdi se, da je postalo Lorenza strah, da se bo moral tudi v pogledu stanovanja zadovoljiti z večjo skromnostjo. To pa ni šlo v njegove račune in rajši, kakor bi se vživel v nove razmere, je v duševni potlačnosti položil roko nase in izvršil samomor.

SEN. BLACK BO ZAHTEVAL 3OURNI DELOVNI TEDEN

Washington, D. C., 2. jan. Demokratični senator Black iz Alabame je rekel danes, da bo vložil predlogo, naj se omeji delovni teden na trideset ur, češ, da bo mogoče na ta način preskrbeti delo milijonom nezaposlenih.

Po Blackovem zatrdilu bi skrajšanje delovnega časa delodajalcem nič ne škodilo.

POGREB SOVJETSKEGA VODITELJA

Sergeja Kirova, ki ga je ustrelil protirevolucionar Nikolajev. Po atentatu je vprizorila sovjetska vlada pogon na protirevolucionarje ter jih dala nad sto ustreliti.

RESNIČNE ZGODBE IZ ŽIVLJENJA

Angleški listi svojim bralcem večkrat zastavi razna vprašanja, na katera prihaja tisoče odgovorov, posebno še, ker objavljene odgovore dobro honorirajo. Tak milijonski list je pred kratkim dal vprašanje, kdaj je kak bralec lista bil v največji nevarnosti.

Priobčujemo nekaj odgovorov:

Medved — ali prepad.

Pred leti sem bil tudi jaz med onimi, ki so zašli za lovom za zlatom prav gori na Alasko. Ko sem se nekega dne spuščal po hribih navzdol, sem naenkrat opazil pred seboj medveda. Ubral sem jo, kolikor so me noge nesle, po stezi. Toda kakor bi odrezal, je te steze zmanjkalo in znašel sem se nad globokim prepadom. Pod menoj prepad, nad menoj se stradan medved, nad menoj pa drevesna korenina, ki je štrlela izmed kamenja. Ali me bo vzdžala? Ne kaže drugega, kakor boj na nož s kosmatincem, ali pa rešiti se na to vejo, ki je visela nad prepodom. Riskiral sem in se oprijel korenine. Hvala Bogu, vzdržala je! Povzpel sem se višje ter v skali čepel ter opazoval medveda, ki k sreči ni mogel do mene. Tovariš me je pogrešil ter me iskal in končno rešil iz obupnega položaja s tem, da je ustrelil nevarnega kosmatince.

Kočija v temni noči.

Bil sem 16 let star, ko sem šel na ribolov ter se tako zakasnil, da me je zajela temna noč. Svetilka kolesa mi je odpovedala in peljati sem se moral brez luči. Vozil sem se skozi neko vas, kjer je "strašilo", kar je bilo daleč naokrog znano. Pravili so namreč, da se prikaže na cesti kočija s konjsko vprego, vozi nekaj časa po cesti, nato zopet izgine. Ko sem se bližal kraju, kjer "straši", sem zaslišal peket konjskih kopit in še malo, pa sem neraz-

ločno zagledal pred seboj kočijo. Seveda so se mi lasje naježili, saj sem bil šele 16 let star. Nikjer žive duše. Edina rešitev bo, sem si mislil, ako vozim s kolesom naravnost skozi prikazen in tako sem tudi storil — in obležal nezavesten na cesti.

Ko sem se zopet zavedel, sem videl poleg sebe dva moža, ki sta mi močila glavo. Povedala sta, da sta se v mestu zakasnila in se pozno vračala domov, ko sta naenkrat začutila močen sunek v kočijo. Zavezil sem torej ne v prikazen, pač pa v pravo kočijo.

Pred lokomotivo.

Ko sem lansko let ona neki neznanstveni postaji čakal na vlak, sem opazil, da sem tam v bližini brezskrbno igra majhen deček, in sicer na nasipu, kraj železniške proge. Nenadno je fantiču spodrsnilo in prevrnil se je naravnost na železniški tir. V istem hipu pa je vozil na postajo vlak. Bliskovito sem vrget s sebe turistovsko opremo, skočil do kraja, kjer je nezgodna smrt že čakala na svojo žrtev, ter potegnil za nogo dečka s tira. Sekundo se in neprepozno bi bilo. Nikdar ne bom pozabil onega strašnega trenutka, ko sem pograbil fantiča, lokomotiva pa je bila od nju samo še tri metre. Večje tveganja si ne morem misliti v življenju.

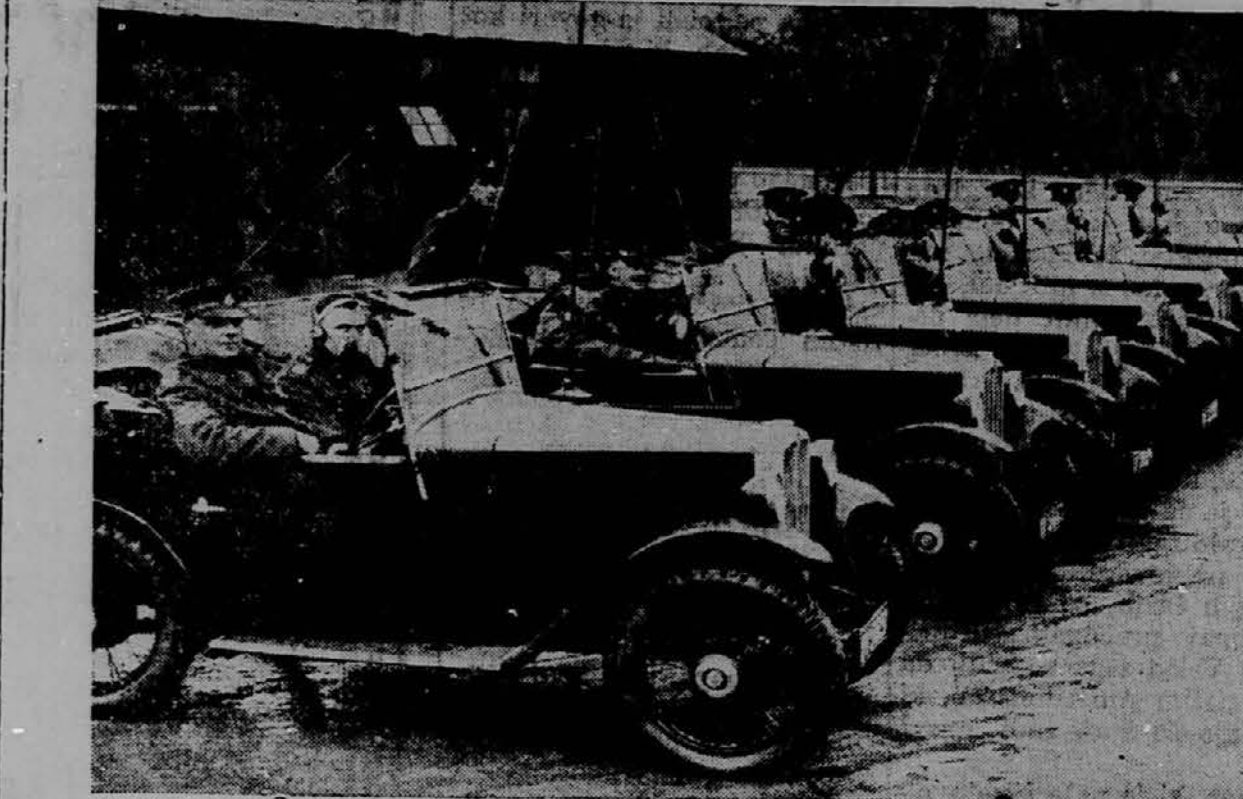
Smrt v cirkusu.

Joe in jaz sva bila nameščen v cirkusu kot akrobata. Nekega večera, ko sva izvajala najino točko programa in sem za pete visel visoko gori na trapezu, tovariš Joa pa držal za nogo, sem naenkrat opazil, da je drog trapeza, na katerega bi moral Joe preskočiti, izmaknjen. V naslednjem trenutku bi moral tovariša izpustiti. Ta bi padel naravnost smrti v naročje. Zakričati nisem mogel, pač pa sem z nadčloveško silo zagrabil Joa, da bi se mu ne izmuznil, kakor običajno, in potegnil sem ga k sebi na zibajoči se trapez.

Nikdar več se nisva podala v takšno nevarnost, ne da bi poprej pregledala orodje. To je bil pač moj največji riziko v življenju.

Vojno sodišče.

Med svetovno vojno sem bil godbenik neke polkovne godbe in kot tak sem imel mnogo prostega časa na razpolago. Nastanjeni smo bili v nekem pokrajinskem gledališču, v katerem pa je bilo obenem tudi vojno sodišče. Silna radovednost me je gnala, da sem hotel prisostvovati takšni sodni razpravi, dasi je bilo najstrožje prepovedano, s smrtno kaznijo. Skril sem se v veliko potno košaro, v kateri so igralci navadno shranjevali garderobo, kadar so bili na potovanju.

Skupina angleških vojakov, ki bodo vzdrževali red v Posaarju, ko se bo vršilo dne 13. januarja ljudsko glasovanje, če naj se ozemlje pridruži Nemčiji ali Franciji.

Preden se je pričelo zasedanje, so sodni organi natančno preiskali vso dvorano in vsak najmanjši prostorček v poslopju. Tudi košaro, v kateri sem čepel, so pregledali, k sreči le površno, tako, da me niso izsledili. Med razpravo je neki general sedel na košaro in usodno bi bilo zame, ako bi bil moral kihiniti ali zakasljati. Poslušal sem ves potek sodne razprave. Toda četudi bi mi obljubili pokojnino, bi ne hotel več prestatiti toliko strahu. Ako bi me bili zasačili, bi bil najbrže jaz prvi, ki bi stal pri prihodnjem zasedanju vojnega sodišča. In v vojnem času so bili izreki teh navadno — smrtna obsodba.

Sam z norcem.

Bil sem mlad fant in stanoval pri neki družini v predmestju Londona. Kmalu sem opazil, da je gospodar živčno bolan. Nekega dne je izbruhnila kriza. Svojo ženo je napadel z britvijo v roki in le srečnemu naključju je pripisati, da je ušla gotovi smrti. Moja prva misel je bila, da bi se zabarikadiriral v moji sobi, dokler bi ne prišla pomoč. Spomnil pa sem se, da bo sicer navalil na otroka, ki je bil v kuhinji in klical na pomoč mamo. Trešč se po vsem životu sem riskiral ter skušal znorelega moža pomiriti. Oddahnil sem se, ko sem videl, da se mož ni takoj vrget name in se celo spustil v pogovor z menoj. Posrečilo se mi je, da sem ga sčasoma pomiril. Privolil je v moj predlog, da greva na sprehod, ali na kozarec piva. Ob treh zjutraj! Ko sva bila zunaj, se mi je posrečilo prikliti policijo, ki ga je odvedla v umobolnico. Toda, kaj ako bi se mi ne bilo posrečilo moža pomiriti? Riskiral sem pač svoje življenje.

GRAMERCY PARK V NEW YORKU

je izključena lastnina newyorških bogatašev. Revni otroci smejo samo-skozi ograjo gledati, kaj se vse dogaja v njem.

ANGLEŠKI VOJAKI V POSAARJU.

IZVOR POLJUBA

Zakaj se poljubljajo ljudje, ki se imajo radi? Zakaj je postalo izraz ljubezni baš medsebojno stiskanje ustnic in njih mlaskajoče odpiranje?

Znanost, ki je prodrla že v notranjost atomov, ki je ugotovila kemično sestavo Sirija, izumila vesoljstvo in odkrila v Mezopotamiji novo vrsto drevesnih sten, je stala še včeraj v zadregi pred tem vprašanjem. Se včeraj, kajti danes je tej skrivnosti že na sledu.

Gotovo ste že opazovali golobe, kadar se "kljunčajo". Gotovo ste pri tem prišli na misel, da je ta reč presneto podobna kljunčkanju zaljubljenega človeškega para. Videlo se vam je zelo dražestno, toda dalje sigurno niste mislili. Ne pa tako tisti znanstvenik, ki je zaslutil, da bi utegnil rešiti tudi stari problem o izvoru poljubljanja, če bi rešil problem, od kod kljunčkanje pri golobih.

In našel je rešitev. Psihoanalitična razlaga o "oralni erotiki" in "kompleksih dojenčaka", ki so se ohranili še v dozdorelo dobo, ne more nikogar zadovoljiti, saj golobi vendar niso sesalci in se na psihoanalitične teorije zase pogrujijo.

Vzrok njihovemu kljunčkanju je drugod in ga je omenjeni znanstvenik tudi ugotovil.

Prav za prav je ta ugotovitev malo porazna za tiste, ki postavljajo ljubezen v nadzemeljske sfere. Opazovanje je povedalo namreč sledeče: Golob in golobica sta se znašla pred kupom slastnega zrnja. In golob se je pri tem vedel zelo malo kavalirsko. Najboljše "grizljaje" je svoji družici odnesel pred kljunom. Ob koncu je bila njegova golša popolna zrnja, samičina golša pa malo da ne prazna. In tedaj se je začelo kljunčkanje — izzvala ga je golobica. Pa ne iz ljubezni, temveč — zaradi gladi. Kljunčkanje ni imelo drugega namena, nego da goloba privabi do tega, da bi spustil grizljaj za grizljajem iz zaloge v svoji golši v odprti kljun lačne golobice. Ljubezen gre skozi želodec.

En poljubljanje tudi, se je mahoma posvetilo opazovalcu, ki se mu je v tem trenutku ponudila doslej najboljša teorija o tem predmetu. Pračlovek je živel od surovega mesa, od korenin, jagod in sadja. To za še nedorasle njegove otročiče ni bila bogve kako pripravna hrana. Oče in mati sta jim morala pomagati. Skrbno sta prežvečila vsak grizljaj in ga potem iz svojih ust preložila v usta lač-

nih otročičev. Se danes se matere v nasprotju z vsemi pravili higijene ne morejo odvaditi, da bi prvo trdo hrano svojih otrok prežvečile v svojih ustih ali jo vsaj prej pokusile same. Takšna hranitev od ust do ust pa zahteva, da se ustnice pritisnejo na ustnice in se cmokajoče odprejo. To je predhodni poljuba. Vedno je bil združen s čustvom ljubezni, ljubezni staršev do otrok in narobe, dokler ni postal samostojni izraz ljubezni. Spomnimo se na pse znamenitega ruskega biologa Pavlova. Kadar jih je krmil, se je vedno oglašil zvonec in pozneje je zadostoval znak z zvoncec brez hrane, da je živalim prišel teči žledeni sok. Mati je nadaljevala pritisk ustnic na ustnice še pozneje, ko otroku ni bilo več potrebno, da bi ga hranila iz svojih ust. Torej nekakšna hranitev na prazno ali z drugo besedo: poljub.

In kdor še ne verjame, da ima poljub tu svoje korenine, naj se spomni, da se imajo zaljubljeni ljudje tako radi, da bi se najrajši "od ljubezni požrli".

Poleg poučnih knjig, muzikalij, iger, pesmi itd., imamo v zalogi precej nabožnih knjig, predvsem

Molitvenike

v krasni vezi, importiranih iz starega kraja.

Slovenski molitveniki:

SVETA URA

v platno vez 90
v fino usnje vez 150
v najfinejšo usnje vez 180
v najfinejšo usnje trda vez 130

SKRBI ZA DUŠO

v platno vez 90
v fino usnje vez 150
v najfinejšo usnje vez 180

RAJSKI GLASOVI

v platno vez 80
v usnje vez 120
v fino usnje vez 150
v najfinejšo usnje vez 160

KVIŠKU SRCA

v imitirano usnje vez 60
v usnje vez 80
v fino usnje vez 120
v najfinejšo usnje vez 150
v bel celluloid vez 120

NEBESA NAŠ DOM

v ponarejeno 1.—
v najfinejšo usnje vez 150
v najfinejšo usnje trda vez 160

Hrvatski molitveniki:

Ujehaj starosti, fina vez 1.—
Slava Bogu, a mir ljudem
fina vez 150

Knjižarna "GLAS NARODA"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

pesmi

in

poezije

AKROPOLIS IN PIRAMIDE	80
AZAZEL, trdo vez	1.—
BALADE IN ROMANCE, trda vez.....	1.25
BOB ZA MLADI ZOB, trda vez	40
KRAGULJČKI (Utrva)	55
trdo vezano	80
MOJE OBZORJE (Gangl)	1.25
NARCIS (Gruden), broširano	30
PRIMORSKE PESMI, (Gruden), vez ..	35
SLUTNJE (Albrecht), broširano	30
POHORSKE POTI (Glaser), broš.....	30
STO UCANK (Oton Zupančič)	50
ZVONČKI. Zbirka pesmi za sloven-	
sko mladino.) Trdo vezano	90
ZLATOROG, pravljice, trda vez	60

Naročite jih lahko pri:

KNJICARNI "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PROTIZIDOVSKI IZGREDI V RUSIJI

London, Anglija, 2. januarja. — Prvič, odkar so sovjeti prevzeli rusko vladu, je prišlo do bojev z židi v Leningradu in Moskvi.

Varšavski poročevalci lista "Daily Express" poročajo, da so v tovarnah delavci napadli svoje židovske sodelavce. Boji so bili tako silni, da je bila poklicana policija, da je napravila mir. Mnogo židov je bilo odpeljanih v bolnišnico.

Vzrok teh bojev je v tem, ker s Leningradu, kjer je bil umorjen Sergej Kirov, večina vlada židje. Poročevalec pravi, da je bilo med aretiranimi pristaši Zimovjeva in Trockega 40 odstotkov židov.

Isti poročevalec tudi pravi, da sta bila Zimovjev in Kamenjev izgnana na samotni otok v Belem morju, ki meji na Severno ledeno morje.

NAJDBA OKOSTNJAKOV

Budimpešta, Madžarska, 1. januarja. — Blizu Sentes so našli poleg groba hunskega kralja Atile več okostnjakov konjenikov in njihovih konj. Atila je umrl leta 453.

V grobeh so našli tudi kovnasta sedla in razno konjsko opremo. Poleg tega pa je bilo najdenih več rimskih predmetov iz časa vladarja Marka Avrelija.

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Zadnje opomine in račune smo razposlali za Novo leto in ker bi želeli, da nam prihranite toliko nepotrebne dela in stroškov, za to Vas prosimo, da skušate naročnino pravočasno poravnati. Pošljite jo naravnost nam ali jo pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imen so tiskana z debelimi črkami, ker so opravičeni obiskati tudi druge nasebine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

- CALIFORNIA: San Francisco, Jacob Laustica
- COLORADO: Pueblo, Peter Craig A. Saffel
Walsenburg, M. J. Bazuk
- INDIANA: Indianapolis, Louis Bantien
- ILLINOIS: Chicago, J. Bevil, J. Lukman
Cicero, J. Fabian (Chicago, Cicero in Illinois)
Joliet, Mary Bamblich, Joseph Hrovat
La Salle, J. Spelich
Mascoutah, Frank Augustin
North Chicago, Jozef Zelenc
- KANSAS: Girard, Agnes Močnik
Kansas City, Frank Žagar
- MARYLAND: Kitzmiller, Fr. Vodopivec
Steyer, J. Černe (za Penna. W. Va. in Md.)
- MICHIGAN: Detroit, Frank Stular
- MINNESOTA: Chisholm, Frank Gouze
Ely, Jos. J. Pesbel
Eveleth, Louis Gouze
Gilbert, Louis Vessel
Hibbing, John Povše
Virginia, Frank Hrvatic
- MONTANA: Roundup, M. M. Panlan
Washoe, L. Champa
- NEBRASKA: Omaha, P. Broderick
- NEW YORK: Gowanda, Karl Strmisha
Little Falls, Frank Masle
- OHIO: Barberton, Frank Troha
Cleveland, Anton Bobek, Chas. Ringer, Jacob Resnik, John Slavnik
Girard, Anton Nagode
Lorain, Louis Balant, John Kumš
- Se Warren, Mrs. F. Rachar
Youngstown, Anton Kikelj
- OREGON: Oregon City, Ore., J. Koblar
- PENNSYLVANIA: Ambbridge, Frank Jakše
Broughton, Anton Ipavec
Claridge, Anton Jerina
Conemaugh, J. Brezovec
Export, Louis Supančič
Farrel, Jerry Okorn
Forest City, Math Kamin
Greensburg, Frank Novak
Johnstown, John Polanč
Kerry, Ant. Taušelj
Luzerne, Frank Balloch
Manor, Frank Demshar
Midway, John Zust
Pittsburgh, J. Pogacar
Presto, F. B. Demshar
Steelton, A. Hren
Turtle Creek, Fr. Schiffrer
West Newton, Joseph Jovan
- WISCONSIN: Milwaukee, West Allis, Frank Skok
Sheboygan, Joseph Kukež
- WYOMING: Rock Springs, Louis Tanchar
Diamondville, Joe Rolich

Vsak zastopnik izna potrdilo za svojo, katero je prajel. Zastopnika roja kom tople priporočamo.

UPRAVA "GLAS NARODA"

ZEMLJEVIDI

STENSKI ZEMLJEVIDI

Na močnem papirju s platnenimi pregibi7.50

POKRAJNI ROČNI ZEMLJEVIDI:

Dravska Banovina 30
Ljubljanske in mariborske oblasti 30
Pohorje, Kozjak 30

CANADA

..... 40

ZDRUŽENIH DRŽAV

VELIKI 40
MALI 15

NOVA EVROPA

..... 60

ZEMLJEVIDI POSAMEZNIH DRŽAV:

Alabama, Arkansas, Arizona, Colorado, Kansas, Kentucky, Tennessee, Oklahoma, Indiana, Montana, Mississippi, Washington, Wyoming 25

Illinois, Pennsylvania, Minnesota, Michigan, Wisconsin, West Virginia, Ohio, New York, Virginia 40

Naročilom je priložiti denar, bodisi v gotovini, Money Order ali poštne znamke po 1 ali 2 centa. Če pošljete gotovino, rekomandirajte pismo.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 W. 18 Street
New York, N. Y.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

LUIGI PIRANDELLO:

LUTKA

Dvakrat že je pogledala Dorica mama skozi vrata in opomnila hčerko, naj ne razgreva, ker bo sicer mrzlica še huje pritisnila.

— "Ves čas govoriš ti... ti se igraš..."

— "Ne, mama, tudi Ninka se igra; ne samo jaz."

Ninka je bila dojljina hčerka. A da povemo po pravici, Ninka do tega trenutka ni zanimala nobene besede. Vsakokrat je skoraj z grozo zastrmel v damo, ki je pomolila glavo skozi vrata. Cviljenje kljube, skripanje odpirajočih se vrat, pogled na Dorico mamo in zvok njenega glasu, vse to je kakor sunek podrl svet sanj, v katerem se je bila Ninka mudila zadnji dve uri. Ves ta čas je bila v pravljici deželi, čeprav se je ves čas bala, da vse to, kar vidi in se more dotekniti, nikakor ni resnično.

Dorica se je čisto jasno zavedala, da se je v resnici Ninka igrala s punčkami, najsi tudi vse doslej ni bila izpregovorila nobene besede. Bilo je Ninkino občudovanje, način, kako je vsa zavzeta strmela na sedmero lutk, ki so sedele v krogu, kakor dame, ki pridejo na popoldanski obisk — to je bilo, kar je vdihavalo lutkam novo življenje in je Dorici obnavljalo radost nad njimi, da jih je razgibala in jim razvezala jezike.

— "Vidiš tu tukaj? To je koutesa Lulu. Ta sama kočijaži in kadi cigarete z zlato cevko in vedno takole povzdigne prst, kadar pravi: 'Moringhi, Moringhi, če pobegneš, pobegnem tudi jaz in grem za teboj.'"

Kdo je bil Moringhi? Ninka tega ne bi vedela povedati. Nemara je bil čarovnik — ali pa morebiti kak prijatelj Doricine mame, prijatelj vsega njenega damskega krožka. Ampak vselej, kadar je slišala vzklizniti komteso Lulu, si je Ninka predstavljal Moringhija kakor nekoga čarovnika, zakaj Dorica ji je bila pripovedovala, da je poseben prijatelj onele punčke ondokaj, ki ji je ime miss Betty.

— "All right, thank you!" — "Ne, ne, temu se ne smeš smejati, Ninka. Miss Betty govori z vsakim vedno le angleško. Skoraj zmerom jezdi, zato tudi nosi jahalno obleko. Velikokrat pade s konja in nekoč, ko je dirjala za volkom, je dobila rano na licu. Glej, tu je brazgotina!"

Ninka je bila brezupno zmedena. Vpraševala se je, če bi to moglo biti res, da bi lutka kadila cigarete, druga pa, da bi

jezdila na izprehod — ampak na vsak način je bila tista brazgotina na licu jasno vidna. Ninki ni bilo lahko verjeti lastnim ušesom ali pa nemara nekako ni razumela, kar ji je pripovedovala Dorica. Kajti ta mala dama se je slednjič naveličala igre in sklenila, da ji eno izmed punčk podari, le o tem se ni odločila, katera naj bi to bila.

Ne, te lukaj ne," je rekla Dorica. "Boli jo roka in mora ostati pri meni v postelji. Pogledaj, dam to-le tukaj... miss Betty ti dam... ne, ne, tudi te ne morem dati. Ušla bi ti. To ti je tako hudobna lutka, tako nesramna. In potem, veš, govori vedno samo angleško in ti bi je ne razumela. Torej ti dam ono-le, glej. Ime ji je Mimica. Ampak ti ji moraš reči: 'Vaša Svetlost', zakaj markiza je. Saj razumeš, kaj je to. ne-hi? Tak to je markiza Mimica in je zelo občutljiva... oh, zelo občutljiva. Vsako jutro mora imeti točno pripravljeno svojo kopoljo in za zajtrk hoče imeti čokolado in piškote in... veš... zelo izbirena je pri jedi in ne mara drugega kakor v srebrni papir zavite sladkorečke... saj veš, take, kakor jih mati vedno kupuje v trgovini nasproti Grand Hotelu. Da, Mimico ti dam. Tu jo imaš — vzemi jo! Za zmerom ti jo dam, razumeš. Smeš jo imeti. Čakaj malo, da jo hitro še enkrat poljubim. Tu jo imaš. Smeš jo vzeti s seboj domov."

V tem trenutku je stopila v sobo domača gospa, za njo pa dojlja — Ninčina mati, ki je bila prišla v družino ob Doricinem rojstvu, potem pa, ko so dete odstavili, ostala še dalje v službi.

Kaj je to, kar je rekla zdaj njena mati? Rekla je Dorici, naj ji ne daje svoje punčke. Naj je ne daje, ker je prvič veliko preodlična, je rekla, in s svojimi čevlji in rokavicami in vsem tem veliko preplepo oblečena. In drugič, kaj naj Ninka z njo počne. Ima zadosti dela z gospodinjstvom. Za očeta mora opraviti vse delo in nima časa za igranje. To bi bil polom, če oče ne bi našel vsega pripravljenega, ko pride zvečer domov.

Njen oče? Kje pa je ta? — Ninki se je zdelo v tem trenutku, da mora biti v nekem drugem svetu — ta njen strašni oče, ki je prihajal vedno pijan in psujoč domov in jo je za nič pretepal in lasal in metal vanjo vse, kar mu je prišlo pod roke, pri tem pa vpil: "Zakaj nisi raje ti umrla?" Misli je: namesto malega brata. Njena

mati je bila malega pustila doma, ko je bila odšla za dojljo, in neka sosedja je bila obljubila, da bo otroka za par lir na mesec dojila, Ninka pa naj bi ga varovala. Nekega dne pa ji je mali bratec v naročju umrl, ko ga je uspavala. Ni vedela, da je mrtev in ga je še nekaj časa nosila in ujkala — mrzlega in bledega, tihega in trdega. Od tega časa je postal njen oče hudoben, krut mož — tako krut, da njena mati na marala več pri njem živeti, marveč je ostala pri gospodi za služkinjo ali pa, da bi igrala "veliko gospo", kakor je rekel njen mož.

— "Ne, ne, gospodična Dorica. Kako ste le mogli kaj takega misliti! Kam pa pridemo! Le nič ne mislite na to, da bi dali tako lepo punčko moji ubogi Ninki."

Toda v naslednjem trenutku je domača gospa prišla otroka za roko, mu stisnila lutko — markizo Mimico — na prsi in položila otrokovo roko čez, čes, da naj jo obdrži...

Ninka niti za hip ni bilo obšla misel, da bi se mogla s punčko igrati. Biti je mogla samo služabnica Njene Svetlosti — to pač, služiti ji je mogla. A kako naj to stori, če z njo niti govoriti ni znala? Če ni ničesar umela v življenju, na katero je bila lutka navajena, v vrtni se v uborno malo sobo, v kateri je spala in ki je bila opremljena s slamnjačo, polomljenim stolom in pručico, ki ji je pri izdelovanju šolskih nalog služila za mizo, se je obupno ozrla okrog sebe in prevzel jo je čut sramu, ne zaradi nje same, marveč zaradi male dame, ki jo je držala v naročju. Roke so ji drhtele v strahu, da ne bi lutke kje bolelo ali da ne bi ji zmečkala obleke, ko jo je posadila na pručico. Potem si je slednjič upala pogledati jo. Počasi je zdrsnila na kolena in strmela lutki v oči. Oh! Prečudno življenje, ki ga je bila gospodična Dorica vdihnila lutki v njeni sobi, je tu notri skoraj ugasnilo. Lutka, ki je sedela tu pred njo, je bila videti, kakor da slepo čaka na to, da se bo nekaj zgodilo, kar bo življenje v njej zopet obudilo. Življenje, ki ga je izgubila — je bilo življenje velike dame.

Kako se je moglo to zgoditi? Kaj je Ninki storiti? Vse je manjkalo. Gospodična Dorica je bila rekla, da so njene punčke navajene, da večkrat na dan menjajo obleko in da ima markiza Mimica veliko oblek, vsaka lepša od druge — ena rdeča, druga rumena, tretja škrlatna, zopet druga z majhnimi rožicami, in ena z japonskim slikarstvom. Ali je bilo potemtakem res pričakovati, da bo hotela vedno hoditi v tej obleki, v enih ter istih čevljih na majhnih nožicah, v taistem klobuku, s taistim zapetnicami in s taisto verižico za vratom, na kateri so bingljale njene pahljice. Kako krasna pahljica je to bila iz pravih peres: še sama si je mogla pahljati in čuti vetrič, majcen sicer, a vendar zadosten za malo markizo Mimico...

Ninki se je izvil globok, zategnjen vzdih, ko se je zgrudila pred pručico. Pogledala je krog sebe in v bliskovitem navdihu se ji je rozadela mala izbica markeze Mimice, ki je iznenada stala v kotu njene berke sobe. Mala izbica se je zdelo

Sezona pljučnice je tu, rešite se zaprtja

Zdravstveni komisar mesta New Yorka je naš sedaj izdal resen opomin: Sezona pljučnice je sedaj tukaj! To je čas, da uporabite

TRINERJEVO GRENKO VINO

Zaprto telo nima moči za odpor, lahko podleže vsakemu prehladu in napadu nalezljive bolezni. Vselednega je neobhodno potrebno, da preprečite zaprtje, in Trinerjevo Grenko VINO je najzanesljivejšo zdravilo, da prepreči in olajša zaprtje. Moški zdravnik ga priporoča. Pri vseh lekarnarjih. — Jos. Triner Corp., 1333 S. Ashland Ave., Chicago, Ill. (Adv.)

PLAVAJOČI PISMOŃOŠE

V otočju Tonga v Južnem morju živi na majhnem otoku Njufu sredi kakšnih 12 stoletnih Polinezijskih edini belokozec, po imenu Ruensall. Ta prejemal od časa do časa kakšno pismo iz zunanjega sveta, a ker je otok obdan od koralah čeri in penečih se valov, ni prav enostavno izročiti mu takšno pošto. Ladje ne morejo nikjer pristati, zato pa so domačini belokozcu, ki ga imajo radi, s svojo spretnostjo takoj na razpolago. Kadar se ustavi pred otokom ladja in da dogovorjeni znak, ki pomeni, da ima pismo ali paket za Ruensalla, se zbere vse rjave prebivalstvo otoka na obrežju, belokozec pa zaprosi dva krepla mladeniča, da bi mu šla po pošiljko. V naslednjem trenutku se že borita z bibavico in valovi, na ladji jima izročijo pošto v pločevinasti posodi in potiskajo jo pred seboj se vračata po isti poti ob podžigajočih vzklizih otočanov. Na tej poti pa nimata proti sebi le divjega valovja in ostrih čeri, temveč se morata zelo čuvati tudi pred sabljicami in drugimi morskimi pošastmi, ki jih tam ne manjka. Naravnost čudežno je, da se do danes še ni primerila nobena nesreča. Plavajoči pismoŃoše so s svojimi splemenjaki vred zelo ponosni na to, da belokozcu na ta način lahko ustrezijo, a tudi on se jim zna oddolžiti tako, da so z njimi zadovoljni.

TAT V HIŠI

V majhnem naselju Zavindeli, okoli Zagorje, živi na posestvu 50-letna Marija Drnovškova, mož je na Francoskem. Te dni ji pride na obisk bližnja sosedja vdova, da bi pokramljali o slabih časih. Na pragu je sosedja pobrala listek z napisom, naj Drnovškova takoj pride na pošto po denar. Vesela se je žena odpravila na pot in bila možu hvaležna, da ji ravno za božične praznike pošilja potrebni denar. Na poštnem uradu je zvedela, da ni denarja in tudi poslani niso nikakega poklica. Vedela je, da jo je nekdo potegnil in je vso pot robantila. Čim pa je dospela domov, je takoj prestrašena ugotovila, da je imela v tem času nezaželjen obisk v hiši. Zmanjkala je petlitrovka žganja, nekaj živeča in denarja. Orožniki so tatu na sledi. Spet nov primer, ki svari prebivalstvo k opreznosti.

BLAZNIKOVE Prati ke

za leto 1935
IMAMO V ZALOGI

Cena 25c

s poštino vred.

"Glas Naroda"

216 West 18th Street
New York, N. Y.

(Nadaljevanje na 6. strani.)

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

252

Z Martinika sta se odpeljala mlada zakonca s špansko ladjo, namenjeno na Florido. Tam sta pa nastopila pot po suhem proti ozemlju Severoameriških držav k četam pod Washingtonom in Lafayettovim poveljstvom.

V Jacksonu Mississippi so ju čakale nove vesti o ljudeh, ki sta se bila seznanila z njimi v New Orleansu.

Guverner Louisiane je bil ta čas že odpoklican nazaj v Francijo. Njegov zet de Saulny je bil odpotoval na sever, kajti tudi on je že komaj čakal, da bi se udeležil vojne za osvoboditev Severne Amerike. Prevzeti bi moral poveljstvo nad močnimi četami Lafayettovega zbora.

Slučajno je pravil vse to poročniku d'Ouvellu eden izmed vojakov, ki so se peljali v Ameriko z nesrečnim dvojimbornikom "Glorieux" torej z izgankami, ki je bila med njimi tudi Marjana.

Takoj je spoznal Marjano in je seveda kar zazajal od presenečenja. Poročnik je opazil to in prehitel vojakovo radovednost, rekoč:

— To je moja žena, gospa d'Ouvell.

Kljub temu je pa zaigral vojaku na obrazu smehljaj, ki je raburil poročnika.

— Oprostite, gospod poročnik, — se je hitel opravičevati vojak, — spomnil sem se ta hip reveža, tepčka, ki se je bil do ušes zaljubil...

— V mone? — ga je prebila Marjana.

— Morda ga ne poznate... Gospod poročnik ga gotovo tudi ne pozna... Zato pa ni nič manj res, da je bil ta ubogi Rabusson...

— Rabusson? — je ponovil poročnik zamišljeno.

— Da, gospod poročnik, morda se pa spominjate seržanta, ki...

— Ah, da! — je odgovoril poročnik, — no, kaj je z njim?... Dodeljen je bil na službo kaznišnici...

— Da, — je odgovoril vojak, — In midva sva bila najvselejša tovariša do trenutka, ko se je nesrečno zatelebal, potem se je pa ves izpremenil...

Poročnik se je spomnil, kaj je sam nekoč slišal o seržantu Rabussonu in njegovem prizadevanju pri predstojniku. In hoteč obvarovati Marjano neprijetnih spominov, se je obrnil z zgovorno kretnjo k vojaku.

Toda ta ga ali ni razumel, ali je pa hotel povedati vse, kar mu je sililo na jezik.

— Nismo ga mogli potolažiti, — je nadaljeval. — Bil je ves iz sebe, izogibal se je tovarišev in postajal je vedno nezanesljivi. Vsi smo mislili, da bo storil žalosten konec.

— Ubožec! — je dejala Marjana sočutno.

— Da, da, vsega obžalovanja je vreden, — je pritrdil vojak.

— Kaj se je pa zgodilo z njim? — je vprašal poročnik.

— Bogme, ne morem vam povedati, gospod poročnik, kje je zdaj... Stavil bi celo, da ga ni več med živimi... kajti pri njegovem načinu življenja človek ali ubije ali pa se ubije sam...

— Kaj pravite? — je vprašala Marjana.

— Čisto resnico govorim, gospa... Da boste razumeli, povem vse, kakor je bilo.

Nekega jutra je prišel Rabusson v sobo in mi dejal: — Zbogom, prijatelji!

Iz vseh ust se je razlegel klic presenečenja. Kaj, vi odhajate, seržant? — so ga vpraševali od vseh strani. Jaz sem pa vzkliznil: — Kaj se vračate v domovino, tovariš? Če je tako, imas pa res srečo...

Rabusson ni odgovoril, bilo je pa jasno, da komaj zadržuje solze. In tedaj smo vsi videli, da mu je težko pri sreč, in spomnili smo se, zakaj. Nismo ga pa hoteli nadlegovati z vprašanji.

Samo jaz sem ga hotel spremiti. Toda pomislil sem, da ga ne morem pustiti kar tako brez prijateljskih besed utehe.

Vedeti sem hotel tudi, kaj prav za prav namerava.

No torej, priznal mi je, da se noče vrniti v Francijo, temveč da je namenjen k Indijancem.

— K divjakom? — se je začudila Marjana.

— Da, da... je pritrdil vojak. — Vse to, kar sem mu mogel in znal reči, ni bilo nič... Odšel je s trdnim sklepom, da ne bo nikoli več zapustil pragozda in stepe.

Marjano je ganilo to pripovedovanje. Težko ji je bilo, da je nehote zakrivila žalost nesrečnega Rabussona.

Baš je hotela vprašati, ali je že kaj zvedel o Rabussonu, toda vojak jo je prehitel.

— Tako je, kakor sem dejal, — je nadaljeval. — Eden naših je bil tam doli in pravil je,

da ga je videl. Ne morete si niti misliti, kako daleč je to prišlo... Nesrečni seržant se je povsem prilagodil Indijancem, ki so ga radi sprejeli. Dal se je tetovirati in nosi celo vse njihove okraske iz kože in ptičjega perja...

— To je moral biti velik čudak... je pripomnil poročnik.

— Rekel bi prej, da je bil blazen, — je menil vojak. — Ljubezen ga je pripravila ob pamet. Zadnje dni, predno je odšel, je bilo grozno. — Večkrat ga je prišlo in srdite groznje so kar bruhale iz njega. Vtepel si je bil v glavo, da mu je nekdo ugrabil predmet njegove ljubezni. Mislim, da bi bil zmožen tudi zločina. Vsaj v takih trenutkih je kar besnel in govoril sam s seboj.

— Se bomo že še videli. Vsi priremo na vrsto...

— Mislim, da ste imeli srečo, gospod poročnik, — je pripomnil vojak, — da ga niste srečali.

Poročnikov obraz se je pri teh besedah izpremenil. Sočutje se je umaknilo izrazu brezbriznosti, ki je hotel poročnik z njim pokazati, da mu je Rabussonova mrznja deveta brigada.

— Sicer pa mislim, — je zaključil vojak, — da bi bil velik čudež, če bi vaju usoda spravila kdaj skupaj. Ne verjamem namreč, da je sploh še živ. Najbrž njegov skalp že krasi pas bojevitega Indijanca, dočim trohne njegove kosti nekje v preriji.

XXIV.

Poročnik in Marjana sta skozi Louisiano samo potovala. Ko sta prispela na mejo francoske province, sta morala najeti vodnika, da bi ju vodil skozi Tunessko ozemlje in Virginijo.

To ni bilo lahko, kajti Indijanci, ki se ponujajo potnikom, so bili zelo nezanesljivi. Poročnik je moral biti previden, kajti v njegovi vrečki je bilo celo premoženje.

Kljub temu je pa šlo do Virginije vse še nekam gladko. Tam je pa čakala oba potnika cela vrsta ovir.

Nekega večera sta dobila vsa utrujena in izčrpana prenočišče v krčmi, ki je bila baš polna ameriških vojakov. Poročnik se je takoj zapletel z njihovim častnikom v pogovor o zadevi, ki ga je neposredno zanimala.

— Ah, torej v Massachusetts ste namenjeni, kolega, — mu je dejal ameriški častnik, — no, tako hitro ne boste prispeli tja. Nič težkega ni kreniti v teh krajih na pot, toda prispeti na cilj, to je nekaj drugega.

In častnik je opisal popotnikoma nevarnosti in težave potovanja v tistih časih.

— Brez vodnika ne bo šlo, — je dejal; — to pa mnogo stane, pa še ni gotovo, če dobite zanesljivega.

Vendar je pa častnik predstavil poročnika krčmarju, ki je bil v stalnih stikih z domačini in ki so bili pripravljeni proti primerni nagradi preskrbeti popotnikoma najzanesljivejšega vodnika.

Jamčil je zanj, češ, da se je njegova zanesljivost že večkrat izkazala v službi tujcev.

Poročnik se je zmenil z vodnikom, da krenejo naslednjega dne zgodaj zjutraj na pot.

Vodnik je bil mož štiridesetih let, kolikor se je dalo soditi po njegovi postavi.

Znano je, da se po obrazu zelo težko določijo Indijanceva ali zamorčeva starost.

(Dalje prihodnjič.)

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna
"Glas Naroda"

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvarih. Vse naše dolgoletne skušnje Vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebne preskrbe, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zaus obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi pronoče za povratna dovoljenja, potne liste, vize, vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjšo stroško.

Nedržavljeni naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačno navodila in sanotavljanje Vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

GORA LEZE...

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

61

Molče pograbi Matej še gorečo bakljo z drevesa, na katerem je bila privezana ter teče pred drugimi čez dvorišče.

Delo celega dneva je bilo uničeno. Vse stene skednja so bile nagnjene, streha se je premaknila in je bila raztrgana, polovica desak na zadnji steni je padla na tla in skozi veliko odprtino se je v velikih kopicah valila mrva.

Ko to zagledajo, mora Matej ugasniti bakljo. Živo oglje vtakne v mlako ter ga pohodi, da ne bi kaka iskra zašla v suho mrvo. Tedaj stoji molče v temni noči, skozi čisti zrak svetijo zvezde v velikem sijaju.

Sedaj, — prekine Mihel s trudnim glasom morečo tišino, — v noči ne moremo ničesar več storiti. Bomo pa jutraj zopet začeli. Pojdimo mati in otroka! V božjem imenu bomo poiskali svoje trudno spanje! — Težkih korakov gre proti hiši. Ko pride do praga, položi roke okoli vratu svoje žene. — Katrica! Ali ne bi hotela z Vrono spati doli pri botri? Dovolj je, ako jaz in Matej ostaneva doma.

— Ne, Mihel, za celi svet ne! — jeclja mati prestrašena. — Ostanem pri tebi!

In Vrona prime njegovo roko.

— Oče, vendar me ne boste poslali od hiše!

Mihel obe pritiska k sebi.

— Hvala vam! Mučila me je skrb, da sem rekel. Toda kos duše bi mi odrezalo, ako bi moral sam ostati. Sedaj mi je zopet nekoliko lažje. Toda kar bojim se jutrnjega dne! Ako se oni edini ne pomaga, ki sedaj še more kaj napraviti, tedaj bo jutri slabo izgledalo pri naši hiši. Naše trudne roke ne opravijo ničesar več.

— Da, — pravi mati tiho, — toda moliti moremo še.

— Imaš prav, mati! Govorimo nekoliko z njim. Ali pa rajše molimo litanije k božji materi! V nebesih ima velik vpliv. Njo usliši, ako jo v pravi pobožnosti ogovarjamo in prosimo za njeno mogočno priprošnjo.

Ko Vrona in mati stopita v hišno vežo, gresta Matej in oče k hlevu. Odvežeta obe kozi, odzametata kravi verigo, odpreta vrata kurnice, odpreta vrata pri hlevu na stečaj ter ju privežeta k zidu, da bi ob času nevarnosti imele živali prosto pot do rešitve.

V sobi, kjer je pod stropom gorela svetilka, najdejo pogrnjeno mizo.

— Mihel, — pravi mati Katrica, — še malo jej! Že od poldneva nisi imel grizljaja v ustih. In dolga molitev tudi izmuči človeka.

Prekrižajo se in sedejo k mizi. Molče pije mleko, zvečijo črni kruh ter režejo majhne kose prekaženega mesa, ki ga je mati prinesla iz dimnika. Ko Mihel je, gleda okoli po sobi, skrbno ogleduje strop ter z roko nekočkrat pogleda steno. Večerja ne traja dolgo.

— Tako! — Mihel vstane. — Pričnimo! — Z vzdihom pripogne trdo koleno k tlom ter čez mizo sklene roke. Žena poklekne poleg njega; za njima, sredi sobe klečita otroka, Mihel s težko roko napravi križ in moli naprej:

— Gospod, usmili se nas!

— Usmili se nas! — ponovijo drugi. Pobožna molitev je odmevala iz njihovih glasov.

— Kristus, usmili se nas.

— Usmili se nas!

— Bog oče nebeški!

— Usmili se nas!

— Sveta Marija! Prosi za nas!

— Sveta Mati božja!

— Prosi za nas!

Tako molijo dalje, klic za klicem, v pobožni molitvi, s tresočim se upanjem. Ko pride Mihel do mesta: "Vrata nebeška" in "Zgodnja danica", tedaj mu glas odzove; votlo bobnenje zadoni skozi noč ter se vali mimo hiše. Doni, kot bi vrh gore bil izstreljen velikanski top:

Matej vstane, mati Katrica pa se prebledela oklene moževe roke.

— Ne boj se! Prav nič se ne boj! — jeclja Mihel. — To za nas ni nič hudega. To je moralo biti čisto gori vrh hriba. Pri nas se tla niso zganila. Niti najmanj se ni pretresla hiša. To bi vendar moral čutiti. Za kaj takega imam zelo dober čut. Nikar ne skrbi, mati! Molimo dalje! Samo dobro molite za me noj, otroci! Prav pridno; "Vrata nebeška... Zgodnja danica..."

— Prosi za nas, — govore z njim drugi in njihov glas zveni kot skupni klic na pomoč.

— Zdravje bolnikov!

— Prosi za nas!

— Tolažnica žalostnih!

— Prosi za nas!

— Daj, bodi tako dobra in stori za nas nekaj, samo malo, ti, pomoč kristjanov!

— O, prosi za ns, — zakličeta mati in Matej, Vrona pa tresoča se vstane. — Oče! — jeclja. — Ali ne slišite čudnega bobnenja, tam gori na vrhu? Ali je mogoče kaka nevihta, ki prihaja?

— Moli, Vrona! Ne izprašuj o vremenu! Vreme nam ne napravi ničesar. — Mihel dvigne svoje ovele roke proti stropu.

— Kraljica angelov!

— Prosi za nas!

— Kraljica prerokov!

— Prosi za nas!

Kot pomladanska nevihta, ki drvi s hrupom in šumenjem čez gore štako bobni skozi noč z višine gore, vedno razločnejše, vedno bližje proti ogroženi hiši.

som in tresoč se po vseh udih.

— Kraljica mučencev!

— O, prosi za nas!

— Kraljica devic... Kraljica vseh svetnikov!

(Dolje prihodnjič.)

LUTKA

(Nadaljevanje s 5. strani)

la prav prostorna; tla je po krivala nežno modra preproga, lesena postelja je bila vsa bela, divan prevlečen z modro svilo, za njim omara za obleke z zrealnimi vrati; dalje so stali tu pozlačeni stoli in veliko stensko zrcalo. Sama se je videla v njem, čedno oblečena kakor njena mati z belim čepcem na glavi, vsa zaverovana v svoje dolžnosti nasproti muhavi in razvajeni gospodariji. Zelo bo skrbna in si bo prizadevala, da vse njene želje vnaprej ugane in se tako izogne, da bi bila karana; kakaj prav gotovo markeza Mimica v zgolj njeni družbi ne bo zadovoljna, pa najsi bi imela tudi vse zločnosti, vse razkošje, na katerega je bila navajena. To žilo bi se ji po obiskih prijateljskih dam, tožilo po Moringhiju in jutranjih izprehodih na konju. Ukazovala bi svoji služabnici z železno metlo.

"Ali je moja kopel pripravljena?" — "V trenutku, Vaša Svetlost." — "Kopel mora biti pripravljena takoj, kakor hišo se prebudim. Kaj pa misliš, da moram čakati? Takoj mi prinesi šokladno in piškote. In obleko. Alo, le brži!" — "Katero pa, Vaša Svetlost? Rdečo? Ali rumeno? Ali tisto z japonskim sončnikom?" — "Ne, škrlatno, ali ne razumeš?" — "Da, gotovo, takoj, Vaša Svetlost. Prosim, tu je, Vaša Svetlost."

S široko odprtimi očmi je strmela Ninka v čarodejni kot. Že nekaj časa se je glasno pogovarjala z lutko, pri čemer se je posluževala za markezo zelo trdega, ukazujočega glasu, za se pa poniznega in spoštljivega, kakor pristojni vdanji služabnici, ki se pokori vsem nalahavostim svojo tiransko gospodarico. Iznenada se zdrzne od nog do glave, kajti z grozo je zagledala veliko okorno roko, ki je posegla preko nje in zgrabila na pručici sedečo lutko. Prevzeta od strahu je stisnila glavo med ramena. Potem si je upala prav malo poskiliti nazaj preko rame. Za njo je stal njen oče, njegove ščetinaste ustnice so bile naskrebljene, ko je preiskoval krhko lutko, ki jo je držal v sirovih rokah. Zmajal je z glavo in zarežal nad njo: "A, tako je ta reč!" Dušo ji je zalila groza, ko je videla, kako se je dvignila njegova druga roka in s palcem in kazalcem prijela rob punčkinega klobuka. — Sledil je močan poteg. Ninka je zadušila vskrik, ko je prišla na tla glava markeze Mimice s klobukom vred. Potem so izginili grozno razmrečarjeni ostanki skozi okno podstrešnice. V naslednjem trenutku je začutila Ninka sirov sunek in slišala besen izliv:

"Vstani! V kraj s to prekleto neumnostjo! Nočem nobenih "velikih gospej" v svoji hiši. Razumeš?"

Cena

DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIŽANA

Angleško-slovensko

Berilo

ENGLISH SLOVENE READER

STANE RIMO

\$2

Karoliča ga pri -

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET

ČE STE NAMENJENI V
JUGOSLAVIJO
POTUJTE PO POLNOMU UDOBNO PREKO HAVRE NA OGROMNIH
FRENCH LINE EKSPRESNIH PARNIKIH:

"ILE de FRANCE" "PARIS"
19. Jan.—9. Feb.—2. Marca 9. Marca — 30. Marca
HITRA VOŽNJA — IZBORNA POSTREŽBA — KLASNE KABINE
V TRETJEM KAZREDU ZA DVE IN ŠTIRI OSOBE
Svetovno slavn francoska kuhinja. — Brezplačno vino z obedi.
VAŠA PRILJAGA POTUJE Z VAMI DO CILJA
Za nadaljnia navodila in karte pišite na —
SLOVFNIC PUBLISHING CO. **LEO ZAKRAJSEK**
TRAVEL BUREAU GENERAL TRAVEL SERVICE, Inc.
216 West 18th St., New York City 302 East 72nd St., New York City

French Line

PREISKAVA O UMORU USTAVLJENA

Ljubljana, 19. decembra.

31. julija popoldne je časopisje beležilo kratko novico, da je skočila v Grubarjev prekop 38-letna kolporterka vdova Pepea Cepudrova s Starega trga št. 19. Policijska je uvedla preiskavo o vzroku samomora in je med njeno zapuščeno našla na bregu Ljubljanske pismo, ki je dalo slutiti na strašen zločin. Intenzivne poizvedbe kriminalnega oddelka so odkrile naslednji dejanski stan:

Pepea Cepudrova je bila nezakonska hči Ivanke Serševe, ki je zdaj 60 let, poročene z delavcem Francetom Seršo, rojenim leta 1875 v Trnavi in pristojnim v Rafolce, s katerim je v zakonu rodila hčerko Franeko, ki je zdaj stara 19 let. Fr. Serša je živel v bormem stanovanju na Starem trgu s svojo družino v precej neurejenih razmerah in je bil dolgo vrsto let odsoten iz Ljubljane. Hodil je okrog za priložnostnim delom, njegova žena Ivanka pa se je preživljala s skromnimi dohodki svoje kramarice, s katero je hodila po sejnih. H gospodinjstvu sta prispevali obe hčerki. Nezakonska Pepea je bila vdova po rudarju Cepudru, ki je delal v Nemčiji in je padel v svetovni vojni, preživljala se je razmeroma dobro s prodajanjem dnevnikov. Mlajša Franeka pa je bila zaposlena v nek pletilski delavnici. Pepea je imela že nekaj časa ljubavno razmerje s 36-letnim Antonom Rozmanem, ki je vojni invalid in se je prav tako preživljal z razprodajo dnevnikov.

Pomlad se je France Serša vrnil s svojega potovanja po svetu ter je dobil zaposlitev pri cestni železnici v Ljubljani. Sosedje so na njegovem stanovanju večkrat čuli prepire, v noči na nedeljo 29. julija pa tudi stokanje. Rezultat preiskave je bil tak, da je zgrozil vsa javnost. Policijska je ugotovila po sledovih in najdbah, da je bil France Serša v noči od sobote na nedeljo 29. julija spravljen s sveta tako, da je bil najprej pobit s sekuro, nato pa razmesarjen, posamezni deli trupla razsekani in skuhani v kropu, da se je meso lahko odločilo od kosti. Meso je bilo splavljeno po kanalu. Strašna naloga, da spravi s sveta tudi kosti, je pripadala Jožefi Cepudrovi. Jožefa je v nedeljo popoldne odnesla cestanke v vreči na Golovec, kjer jih je v akacijevem gaju zakopala. Obupana zaradi strašnega dejanja se je potem vrgla v Ljubljano. Ker je nekaj mesa in kože le še ostalo na tistih zakopanih ostankih, je zadostovalo, da se je razširil smrad, ki je kakor porazno opozorilo na vnebovpijoči greh privabil ljudi in varuhe pravice.

Zaradi suma soudeležbe, zlasti še, ker je pokojna Jožefa

Cepudrova zapisala takšno obtožbo v svojem poslovnem pisnu, je bila kriminalna policija primorana aretirati Pepecino mater in njeno mlajšo hčerko, kakor tudi Antona Rozmana. Policijska preiskava je zbrala mnogo gradiva, zlasti je tudi ugotovila, da je pokojna Pepea premogla znatno premoženje. Njene hranilne knjižice so se glasile na 68.000 Din in na 9900 Din. Pri vsem tem premoženju pa je pokojna Pepea večkrat iskala podpore pri mestnem socijalnem uradu. Pri zaslišanju na policiji je mati Ivana Serševa dosledno zanimala sokrivdo. Precej neravnovešeno se je zagovarjala Francke, dosledno pa je vztrajal pri svojem zagovoru Tene Rozman, ki je dokazoval alibi. Šele 10. avgusta je policija mogla zaključiti svojo preiskavo, nakar je bil tudi Tene Rozman izročen v preiskovalni zapor okrožnega sodišča. dočim sta bili Ivana Serševa in njena hči Franeka v sodnem preiskovalnem zaporu že pet dni prej. Vsi so se v preiskavi zadržali mirno. Ljubljanska policija je sicer predložila sodišču zelo dosti gradiva, ki se je nanašalo na vse podrobnosti, kolikor so jih spravile na dan policijske poizvedbe in ugotovitve. Ali v teku preiskave, ki se je vodila z vso previdnostjo, se je bolj in bolj ugotavljalo, da manjkajo dokazi za sokrivdo osumljencev. Bilo je zatorej pričakovati, da bo preiskava proti vsem trem ustavljena. To se je danes zgodilo.

Formalna preiskava v tej kriminalni zadevi je bila uvedena z rešitvijo preiskovalnega sodnika z dne 17. avgusta: tega dne je bil odrejen tudi prvi preiskovalni zapor zoper vse tri aretirance. Ker je bila vsa trojica osumljena zločinstva umrtitve, je bil preiskovalni zapor obligatoren.

Namen preiskave je, sodno tako razbistriti osnove suma, navedene zoper izvestno osebo, in stanje stvari, da se da na osnovi tega odločiti, ali naj se kazensko potsopanje zoper to osebo ustavi ali pa naj se postavi ta oseba pod obtožbo.

V našem primeru se je torej po končani preiskavi odločil državni tožilec, da ni osnove za nadaljnji pregon obdolženec. Na podlagi te tožilčeve izjave je izdal danes preiskovalni sodnik Golouh Ciril rešitev, s katero se ustavlja preiskava in so bili vsi trije obdolženci takoj ob 16. izpuščeni iz preiskovalnega zapora ljubljanske jetnišnice.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.
PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

SHIPPING
NEWS

5. januarja: Lafayette v Havre
Rex v Genoa
9. januarja: Majestic v Cherbourg
11. januarja: Bremen v Bremen
12. januarja: Champlain v Havre
Vulcania v Trst
16. januarja: Washington v Havre
19. januarja: Olympic v Cherbourg
21. januarja: Ile de France v Havre
Conte di Savoia v Genoa
25. januarja: Eur pa v Bremen
Berengaria v Cherbourg
26. januarja: Lafayette v Havre
30. januarja: Manhattan v Havre
2. februarja: Champlain v Havre
Rex v Genoa
6. februarja: Olympic v Cherbourg

3. februarja: Bremen v Bremen
Ile de France v Havre
13. februarja: Conte di Savoia v Genoa
14. februarja: Washington v Havre
15. februarja: Berengaria v Cherbourg
21. februarja: Saturnia v Trst
22. februarja: Europa v Bremen
Olympic v Cherbourg
23. februarja: Champlain v Havre
27. februarja: Manhattan v Havre
Rex v Genoa

"GLAS NARODA"

zopet pošiljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošiljamo.

Ta GLOBUS

kaze v pravem razmerju vodovje in suho zemljo. Na njem so vse izpremembe, ki so posledica zadnjih razkritij. Ta globus bo odgovoril na vsako zemljepisno vprašanje, bodisi odraslim, bodisi učeci se mladini. S tem globusom vam je pri rokah svet vzgoje in zabave.

KRASNO BARVAN TRPEŽNO IZDELAN

V premeru meri globus 6 inčev. — Visok je 10 inčev.

MODERN VZOREC

KRASNO PREDMET, KI JE KULTURNE VREDNOSTI ZA VSAK DOM

CENA S POŠTNINO VRED

\$2.50

ONL, KI IMAJO PLAČANO NAROČNINO ZA "GLAS NARODA", OZIROMA SE NAROČE, GA DOBE ZA —

\$1.75

"GLAS NARODA"

ALI STE ŽE NAROČILI SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR ZA 1935? — STANE 50 CENTOV. — NAROČITE GA ŠE DANES